

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/18/EÚ

zo 4. júla 2012

o kontrole nebezpečenstiev závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok, ktorou sa mení a dopĺňa a následne zrušuje smernica Rady 96/82/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Smernicou Rady 96/82/ES z 9. decembra 1996 o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok ⁽³⁾ sa stanovujú pravidlá prevencie závažných havárií, ktoré by mohli vzniknúť v dôsledku určitých priemyselných činností a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie.

(2) Závažné havárie majú často veľmi vážne následky, čo dokazujú havárie v mestách Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse a Buncefield. Ich účinky môžu dokonca prekročiť hranice štátov. Z tohto dôvodu je potrebné prijať vhodné preventívne opatrenia s cieľom

zaručiť vysokú úroveň ochrany občanov, komunít a životného prostredia v celej Únii. Preto je dôležité zachovať existujúcu vysokú úroveň ochrany alebo ju zvýšiť.

(3) Smernica 96/82/ES pomohla pri znižovaní pravdepodobnosti vzniku takýchto havárií a ich následkov, a tým prispela k lepšej úrovni ochrany v celej Únii. Pri preskúmaní uvedenej smernice sa potvrdilo, že podiel závažných havárií zostal na stabilnej úrovni. Zatiaľ čo existujúce ustanovenia celkovo plnia svoj účel, vyžaduje sa niekoľko zmien s cieľom ďalej posilniť úroveň ochrany, najmä v súvislosti s prevenciou závažných havárií. Systém vytvorený smernicou 96/82/ES by sa zároveň mal prispôsobiť zmenám systému Únie na klasifikáciu látok a zmesí, na ktoré sa táto smernica vzťahuje. Okrem toho by sa mali objasniť a aktualizovať aj viaceré ďalšie ustanovenia.

(4) Preto je vhodné nahradiť smernicu 96/82/ES, aby sa zachovala a ďalej zvyšovala existujúca úroveň ochrany posilnením účinnosti a efektívnosti ustanovení a prípadným znížením zbytočnej administratívnej záťaže prostredníctvom zefektívnenia alebo zjednodušenia za predpokladu, že nebude ohrozená bezpečnosť a ochrana životného prostredia a ľudského zdravia. Nové ustanovenia by zároveň mali byť jasné, súdržné a zrozumiteľné, aby pomohli zlepšiť vykonávanie a vykonateľnosť, pričom úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia zostane prinajmenšom rovnaká alebo sa zvýši. Komisia by mala spolupracovať s členskými štátmi v otázke praktického uplatňovania tejto smernice. Táto spolupráca by okrem iného mala riešiť problém samoklasifikácie látok a zmesí. Podľa potreby by sa pri uplatňovaní tejto smernice mali zapojiť zainteresované strany, akými sú napríklad zástupcovia priemyslu, pracovníci a mimovládne organizácie podporujúce ochranu ľudského zdravia alebo životného prostredia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 248, 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. júna 2012 a rozhodnutie Rady z 26. júna 2012.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (5) V Dohovore Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií, ktorý bol schválený v mene Únie rozhodnutím Rady 98/685/ES z 23. marca 1998 týkajúcim sa uzavretia dohovoru o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií⁽¹⁾, sa stanovujú opatrenia týkajúce sa prevencie, pripravenosti a reakcie na priemyselné havárie schopné spôsobiť cezhraničné účinky, ako aj opatrenia medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti. Smernicou 96/82/ES sa vykonáva tento dohovor v rámci práva Únie.
- (6) Závažné havárie môžu mať následky presahujúce hranice štátov a ekologické a hospodárske náklady havárie neznáša len dotknutý podnik, ale aj príslušné členské štáty. Preto je potrebné vypracovať a uplatňovať bezpečnostné opatrenia a opatrenia na zmenšenie rizík, aby sa predišlo prípadným haváriám, znížilo riziko opakovania havárií a minimalizovali ich prípadné dôsledky, čo by umožnilo zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v celej Únii.
- (7) Ustanovenia tejto smernice by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia práva Únie v oblasti zdravia a bezpečnosti pri práci a pracovného prostredia, a najmä bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci⁽²⁾.
- (8) Určité priemyselné činnosti by sa mali vyňať z rozsahu pôsobnosti tejto smernice za podmienky, že podliehajú iným právnym predpisom na úrovni Únie alebo na vnútroštátnej úrovni, ktoré zaisťujú rovnocennú úroveň bezpečnosti. Komisia by však mala aj naďalej skúmať, či v súčasnom regulačnom rámci nie sú žiadne významné medzery, najmä pokiaľ ide o nové a vznikajúce riziká z iných činností, ako aj zo špecifických nebezpečných látok, a v prípade potreby by mala predložiť legislatívny návrh s cieľom tieto medzery odstrániť.
- (9) V prílohe I k smernici 96/82/ES je uvedený zoznam nebezpečných látok zahrnutých do rozsahu jej pôsobnosti, okrem iného prostredníctvom odkazov na určité ustanovenia smernice Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok⁽³⁾, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných prípravkov⁽⁴⁾. Smernice 67/548/EHS a 1999/45/ES boli nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí⁽⁵⁾, ktorým sa v rámci Únie vykonáva globálny harmonizovaný systém klasifikácie a označovania chemických látok prijatý na medzinárodnej úrovni v rámci štruktúry Organizácie Spojených národov (OSN). V uvedenom nariadení sa zavádzajú nové triedy a kategórie nebezpečnosti, ktoré iba čiastočne zodpovedajú kategóriám používaným podľa uvedených zrušených smerníc. Niektoré látky alebo zmesi by však neboli klasifikované v tomto systéme, pretože v tomto rámci chýbajú kritériá. Prílohu I k smernici 96/82/ES je preto potrebné zmeniť a doplniť tak, aby sa zosúladiť s uvedeným nariadením a aby sa zároveň zachovala alebo ďalej zvyšovala úroveň ochrany ustanovená v uvedenej smernici.
- (10) Na účely klasifikácie upraveného bioplynu by sa mal zohľadniť celkový vývoj noriem v rámci Európskeho výboru pre normalizáciu (CEN).
- (11) Môžu sa vyskytnúť neželané účinky zosúladienia s nariadením (ES) č. 1272/2008 a následných prispôbení uvedenému nariadeniu, ktoré by ovplyvnili klasifikáciu látok a zmesí. Na základe kritérií obsiahnutých v tejto smernici by Komisia mala posúdiť, či nebezpečné látky bez ohľadu na svoju klasifikáciu nebezpečnosti nepredstavujú hrozbu závažnej havárie a v prípade potreby by mala predložiť legislatívny návrh na vylúčenie dotknutej nebezpečnej látky z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. K posúdeniu by sa malo pristúpiť urýchlene, najmä po zmene klasifikácie látky alebo zmesi, aby sa zabránilo zbytočnému zaťaženiu prevádzkovateľov a príslušných orgánov v členských štátoch. Výnimky z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by nemali brániť žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia.
- (12) Prevádzkovatelia by mali mať všeobecnú povinnosť prijať všetky nevyhnutné opatrenia na predchádzanie závažným haváriám a na zmiernenie a odstránenie ich následkov. Ak nebezpečné látky prítomné v podnikoch presahujú určité množstvá, prevádzkovateľ by mal príslušnému orgánu poskytnúť dostatočné informácie, ktoré mu umožnia identifikovať podnik, prítomné nebezpečné látky a potenciálne nebezpečenstvo. Ak sa to požaduje podľa vnútroštátneho práva, prevádzkovateľ by mal vypracovať aj program prevencie závažných priemyselných havárií (ďalej len „PPZH“) a poslať ho príslušnému orgánu, pričom v ňom stanoví svoj celkový prístup a opatrenia vrátane primeraných bezpečnostných riadiacich systémov s cieľom zvládnuť nebezpečenstvo vedúce k vzniku závažných havárií. Ak prevádzkovatelia určia a vyhodnotia nebezpečenstvá závažnej havárie, mali by venovať pozornosť aj nebezpečným látkam, ktoré môžu v podniku vzniknúť počas závažnej havárie.

(1) Ú. v. ES L 326, 3.12.1998, s. 1.

(2) Ú. v. ES L 183, 29.6.1989, s. 1.

(3) Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1.

(4) Ú. v. ES L 200, 30.7.1999, s. 1.

(5) Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (13) Na poškodenia životného prostredia v dôsledku závažnej havárie sa za normálnych okolností vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd ⁽¹⁾.
- (14) Keď sa v dôsledku umiestnenia alebo blízkosti podnikov zvyšuje pravdepodobnosť vzniku závažných havárií alebo sa zhoršujú ich následky, prevádzkovatelia by mali v záujme zníženia rizika domino efektu spolupracovať na výmene primeraných informácií a informovaní verejnosti vrátane susedných podnikov, ktoré by mohli byť dotknuté.
- (15) S cieľom preukázať, že sa vykonali všetky nevyhnutné kroky na prevenciu závažných havárií, že boli vypracované havarijné plány a prijaté opatrenia pre takéto prípady, by mal prevádzkovateľ v prípade podnikov, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné vo významnom množstve, poskytnúť príslušnému orgánu informácie v podobe bezpečnostnej správy. Táto správa by mala obsahovať údaje o podniku, prítomných nebezpečných látkach, zariadeniach alebo skladovacích zariadeniach, možných scenároch závažných havárií a analýze rizík, opatreniach v oblasti prevencie a zásahov a dostupných systémoch riadenia v záujme prevencie a zníženia rizika závažných havárií a prijatia potrebných opatrení na obmedzenie ich následkov. Riziko závažnej havárie by sa mohlo zvýšiť v dôsledku pravdepodobnosti prírodných katastrof súvisiacich s umiestnením podniku. Malo by sa to zohľadniť počas prípravy scenárov závažných havárií.
- (16) S cieľom pripraviť sa na havarijné situácie je v prípade podnikov, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné vo významnom množstve, potrebné vypracovať vnútorné a vonkajšie havarijné plány a stanoviť postupy, ktoré zabezpečia, že sa tieto plány budú podľa potreby testovať, revidovať a vykonávať v prípade závažnej havárie alebo jej pravdepodobného vzniku. Vnútorný havarijný plán by sa mal prekonzultovať so zamestnancami podniku a dotknutá verejnosť by mala mať možnosť vyjadriť sa k vonkajšiemu havarijnému plánu. Na bezpečnosť podniku by mohli mať vplyv subdodávky. Členské štáty by mali od prevádzkovateľov vyžadovať, aby to zohľadnili pri návrhu PPZH, bezpečnostnej správy alebo vnútorného havarijného plánu.
- (17) Pri posudzovaní výberu primeraných prevádzkových metód vrátane metód na monitorovanie a kontrolu by prevádzkovatelia mali zohľadniť dostupné informácie o osvedčených postupoch.
- (18) S cieľom zaistiť väčšiu ochranu obývaných oblastí, oblastí vo veľkej miere využívaných verejnosťou a životného prostredia vrátane prírodných oblastí osobitného významu alebo oblastí obzvlášť citlivých z prírodného hľadiska je potrebné, aby sa v rámci územného plánovania alebo iných príslušných politík uplatňovaných v členských štátoch zaručili primerané vzdialenosti medzi takýmito oblasťami a podnikmi, ktoré predstavujú riziko závažnej havárie, a pokiaľ ide o existujúce podniky, v prípade potreby vykonať dodatočné technické opatrenia, aby sa riziko pre osoby alebo životné prostredie udržalo na prijateľnej úrovni. Pri prijímaní rozhodnutí by sa mali zohľadniť dostatočné informácie o rizikách a technické odporúčania v súvislosti s týmito rizikami. S cieľom znížiť administratívnu záťaž, a to najmä pre malé a stredné podniky, by sa postupy a opatrenia, pokiaľ je to možné, mali zjednotiť s postupmi podľa iných príslušných právnych predpisov Únie.
- (19) S cieľom podporiť prístup k informáciám o životnom prostredí v súlade s Dohovorom Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“), ktorý bol v mene Únie schválený rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia ⁽²⁾, by sa mala zvýšiť úroveň a kvalita informácií pre verejnosť. Najmä osoby, ktoré by mohli byť dotknuté závažnou haváriou, by mali mať k dispozícii dostatok informácií o tom, ako v takejto situácii správne postupovať. Členské štáty by mali sprístupniť informácie o tom, kde nájsť informácie o právach osôb zasiahnutých závažnou haváriou. Informácie poskytované verejnosti by mali byť sformulované jasne a zrozumiteľne. Okrem poskytovania informácií aktívnym spôsobom bez toho, aby o ne verejnosť musela požiadať, a bez toho, aby boli dotknuté iné formy šírenia informácií, by mali byť informácie neustále dostupné a aktualizované aj elektronickou formou. Zároveň by sa mala zabezpečiť primeraná ochrana dôvernosti s cieľom odstrániť okrem iného obavy týkajúce sa bezpečnosti.
- (20) Spôsob riadenia informácií by mal byť v súlade s iniciatívou týkajúcou sa Spoločného informačného systému o životnom prostredí (Shared Environmental Information System – SEIS), ktorá sa zaviedla v oznámení Komisie z 1. februára 2008 s názvom Smerom k Spoločnému informačnému systému o životnom prostredí (SEIS). Mal by byť v súlade aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE) ⁽³⁾, a jej vykonávacími pravidlami, s cieľom umožniť zdieľanie priestorových informácií o životnom prostredí medzi organizáciami verejného sektora a uľahčiť prístup verejnosti k priestorovým informáciám v celej Únii. Informácie by sa mali uchovávať vo verejne prístupnej databáze na úrovni Únie, ktorá uľahčí aj monitorovanie a podávanie správ o vykonávaní.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 124, 17.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (21) V súlade s Aarhuským dohovorom je účinné zapojenie dotknutej verejnosti do procesu rozhodovania nevyhnutné na to, aby verejnosť mohla vyjadriť svoje názory a obavy a aby ich orgán s rozhodovacími právomocami mohol zohľadniť, keďže môžu mať význam pre príslušné rozhodnutia. Tým by sa zvýšila zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a posilnila by sa informovanosť verejnosti o záležitostiach životného prostredia a jej podpora prijímaných rozhodnutí.
- (22) S cieľom zaistiť prijatie vhodných opatrení v prípade závažnej havárie by mal prevádzkovateľ bezodkladne informovať príslušný orgán a oznámiť mu informácie potrebné na to, aby mohol posúdiť účinky vzniknutej havárie na ľudské zdravie a životné prostredie.
- (23) Miestne úrady majú záujem na prevencii závažných havárií a zmiernení ich následkov a môžu zohrávať dôležitú úlohu. Členské štáty by to mali pri vykonávaní tejto smernice zohľadniť.
- (24) S cieľom zabezpečenia výmeny informácií a prevencie podobných havárií v budúcnosti, členské štáty by mali poskytnúť Komisii informácie o závažných haváriách, ku ktorým došlo na ich území, aby Komisia mohla analyzovať s nimi spojené riziká a uplatňovať systém šírenia informácií, ktoré sa týkajú najmä závažných havárií a z nich získaných skúseností. Táto výmena informácií by mala zahŕňať aj prípady bezprostrednej hrozby závažných havárií, ktoré členské štáty považujú za technicky zaujímavé z hľadiska prevencie závažných havárií a obmedzovania ich následkov. Členské štáty a Komisia by sa mali usilovať o zabezpečenie úplnosti údajov zhromaždených v informačných systémoch vytvorených na výmenu informácií o závažných haváriách.
- (25) Členské štáty by mali určiť príslušné orgány zodpovedné za zaistenie toho, že si prevádzkovatelia budú plniť svoje povinnosti. Príslušné orgány a Komisia by mali spolupracovať pri činnostiach na podporu vykonávania, napríklad pri vypracovaní vhodných usmernení a výmene najlepších postupov. S cieľom predísť zbytočnej administratívnej záťaži by sa mali informačné povinnosti prípadne zjednotiť s povinnosťami podľa iných príslušných právnych predpisov Únie.
- (26) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby príslušné orgány prijali nevyhnutné opatrenia v prípade nedodržania tejto smernice. S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie a presadzovanie by mal byť k dispozícii systém kontrol vrátane programu bežných kontrol v pravidelných intervaloch a mimoriadnych kontrol. Ak je to možné, kontroly by sa mali koordinovať s kontrolami podľa iných právnych predpisov Únie, a to podľa okolností aj v prípade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) ⁽¹⁾. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol zaistený dostatočný počet zamestnancov so zručnosťami a kvalifikáciou potrebnými na účinné vykonávanie kontrol. Príslušné orgány by mali poskytnúť primeranú podporu pomocou nástrojov a mechanizmov na výmenu skúseností a upevňovanie poznatkov, a to aj na úrovni Únie.
- (27) S cieľom zohľadniť technický pokrok by sa mala Komisia udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie pokiaľ ide o zmeny a doplnenia príloh II až VI v záujme ich prispôbenia technickému pokroku. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na odbornej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (28) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie ⁽²⁾.
- (29) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a zabezpečiť ich vykonávanie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (30) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečenie vysokej úrovne ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, a preto ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (31) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁽¹⁾ sa členské štáty podujali v oprávnených prípadoch priložiť k oznámeniu o svojich transpozičných opatreniach jeden dokument alebo viac dokumentov, vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (32) Smernica 96/82/ES by sa preto mala zmeniť a doplniť a následne zrušiť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú pravidlá prevencie závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v celej Únii konzistentným a účinným spôsobom.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na podniky definované v článku 3 ods. 1.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na:
 - a) vojenské podniky, zariadenia alebo skladovacie zariadenia;
 - b) nebezpečenstvo vyvolané ionizujúcim žiarením vychádzajúcim z látok;
 - c) prepravu nebezpečných látok a priamo súvisiace dočasné skladovanie na ceste, železnici, vnútrozemských vodných cestách, po mori alebo leteckou dopravou vrátane nakládky a vykládky a dopravy do iných prostriedkov prepravy a z nich v dokoch, prístavných hrádzach alebo zoraďovacích nádražiach mimo podnikov v rámci pôsobnosti tejto smernice;
 - d) prepravu nebezpečných látok v potrubiach vrátane čerpacích staníc mimo podnikov v rámci pôsobnosti tejto smernice;
 - e) využitie, najmä prieskum, ťažba a spracovanie minerálov v baniach a lomoch, aj prostredníctvom vrtov;

- f) ťažbu a využitie minerálov vrátane uhlíkovdík na mori;
- g) uskladnenie plynu v podzemných úložiskách na pobreží vrátane špecializovaných úložísk a úložísk, kde sa tiež vykonáva prieskum a ťažba minerálov vrátane uhlíkovdík;
- h) skládky odpadu vrátane podzemných skládok odpadu.

Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice sú bez ohľadu na písmená e) a h) prvého pododseku zahrnuté pevninské podzemné úložiská plynu v prírodných vrstvách, vodonosných vrstvách, soľných kavernách a nepoužívaných baniach a postupy chemického a tepelného spracovania a skladovanie súvisiace s týmito postupmi, ktoré zahŕňajú nebezpečné látky, ako aj zariadenia na zneškodňovanie hlušiny vrátane kalových nádrží alebo hrádzí obsahujúcich nebezpečné látky.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice platí toto vymedzenie pojmov:

1. „podnik“ je celá oblasť pod riadením prevádzkovateľa, v ktorej sú nebezpečné látky prítomné v jednom alebo viacerých zariadeniach, vrátane spoločných alebo súvisiacich infraštruktúr alebo činností; podniky sú buď podniky nižšej, alebo podniky vyššej úrovne;
2. „podnik nižšej úrovne“ je podnik, v ktorom sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sú rovné alebo vyššie ako množstvá uvedené v stĺpci 2 časti 1 alebo v stĺpci 2 časti 2 prílohy I, ale v množstvách menších, ako sú množstvá uvedené v stĺpci 3 časti 1 alebo v stĺpci 3 časti 2 prílohy I, prípadne za použitia súčtového pravidla uvedeného v poznámke 4 k prílohe I;
3. „podnik vyššej úrovne“ je podnik, v ktorom sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sú rovné alebo vyššie ako množstvá uvedené v stĺpci 3 časti 1 alebo v stĺpci 3 časti 2 prílohy I, prípadne za použitia súčtového pravidla uvedeného v poznámke 4 k prílohe I;
4. „susediaci podnik“ je podnik, ktorý leží v takej blízkosti iného podniku, že dochádza k zvýšeniu rizika závažnej havárie alebo k zhoršeniu jej následkov;
5. „nový podnik“ je
 - a) podnik, ktorý je uvedený do prevádzky alebo vybudovaný 1. júna 2015 alebo po tomto dátume, alebo

(1) Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) podnik, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice alebo podnik nižšej úrovne, ktorý sa stáva podnikom vyššej úrovne alebo naopak, 1. júna 2015 alebo po tomto dátume v dôsledku zmien týkajúcich sa jeho zariadení alebo činností, ktoré majú za následok zmenu v jeho zozname nebezpečných látok;
6. „existujúci podnik“ je podnik, ktorý 31. mája 2015 patrí do rozsahu pôsobnosti smernice 96/82/ES a od 1. júna 2015 spadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice bez zmeny svojej klasifikácie ako podnik nižšej úrovne alebo podnik vyššej úrovne;
7. „iný podnik“ je podnik, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice alebo podnik nižšej úrovne, ktorý sa stáva podnikom vyššej úrovne alebo naopak, 1. júna 2015 alebo po tomto dátume v dôsledku iných príčin, ako sú príčiny uvedené v bode 5;
8. „zariadenie“ je technická jednotka v rámci podniku a buď v nadzemnej, alebo podzemnej úrovni, v ktorej sa nebezpečné látky vyrábajú, používajú, spracúvajú alebo uskladňujú; a zahŕňa všetko vybavenie, štruktúry, potrubia, stroje, nástroje, súkromné železničné manipulačné koľaje, doky, plošiny na vykládku používané v zariadení, hadice, sklady alebo podobné štruktúry, aj pohyblivé, potrebné na prevádzku tohto zariadenia;
9. „prevádzkovateľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá prevádzkuje alebo riadi podnik alebo zariadenie, alebo, ak je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, osoba, na ktorú bola prenesená rozhodujúca hospodárska a/alebo rozhodovacia právomoc nad technickým fungovaním podniku alebo zariadenia a/alebo právomoc rozhodovať o ňom;
10. „nebezpečná látka“ je látka alebo zmes, na ktorú sa vzťahuje časť 1 alebo ktorá je uvedená v časti 2 prílohy I, a to aj vo forme suroviny, výrobku, vedľajšieho produktu, rezídua alebo medzi produktu;
11. „zmes“ je zmes alebo roztok zložený z dvoch alebo viacerých látok;
12. „prítomnosť nebezpečných látok“ je skutočná alebo predpokladaná prítomnosť nebezpečných látok v podniku alebo nebezpečných látok, pri ktorých sa možno oprávnené domnievať, že by mohli vzniknúť v prípade straty kontroly nad procesmi vrátane skladovacích činností v ktoromkoľvek zariadení v rámci podniku v množstvách, ktoré sú rovné alebo vyššie ako kvalifikačné množstvá uvedené v časti 1 alebo časti 2 prílohy I;
13. „závažná havária“ je udalosť ako veľká emisia, požiar alebo výbuch v dôsledku nekontrolovateľného vývoja počas prevádzky ktoréhokoľvek podniku, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, vedúca k vážnemu bezprostrednému alebo neskoršiemu ohrozeniu ľudského zdravia alebo životného prostredia vnútri alebo mimo podniku a zahrňuje jednu alebo viac nebezpečných látok;
14. „nebezpečnosť“ je vnútorná vlastnosť nebezpečnej látky alebo fyzikálnej situácie s potenciálom poškodiť ľudské zdravie alebo životné prostredie;
15. „riziko“ je pravdepodobnosť vzniku špecifického účinku, ku ktorému dôjde v určenom období alebo za určených okolností;
16. „skladovanie“ je prítomnosť množstva nebezpečných látok na účely uskladnenia, bezpečnej úschovy alebo zásoby;
17. „verejnosť“ je jedna alebo viacero fyzických alebo právnických osôb, ich združenia, organizácie alebo skupiny v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou;
18. „dotknutá verejnosť“ je verejnosť, ktorá je alebo môže byť dotknutá rozhodnutiami o ktorejkoľvek zo záležitostí, na ktoré sa vzťahuje článok 15 ods. 1, alebo ktorá má záujem o účasť na ich prijímaní; na účely tohto vymedzenia sa predpokladá, že mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a splňajúce všetky uplatniteľné požiadavky podľa vnútroštátneho práva sa považujú za organizácie majúce záujem;
19. „kontrola“ sú všetky opatrenia vrátane kontrol v podniku, kontrol interných opatrení, systémov a správ a nadväzných dokumentov a akékoľvek potrebné následné opatrenia, ktoré vykonáva príslušný orgán alebo ktoré sa vykonávajú v jeho mene s cieľom skontrolovať a podporiť dodržiavanie požiadaviek tejto smernice podnikmi.

Článok 4

Posúdenie nebezpečenstva závažnej havárie pre konkrétnu nebezpečnú látku

1. Ak je to vhodné alebo v prípade akejkoľvek udalosti založenej na oznámení členského štátu v súlade s odsekom 2, Komisia posúdi, či je v praxi možné, aby konkrétna nebezpečná látka, na ktorú sa vzťahuje časť 1 alebo ktorá je uvedená v časti 2 prílohy I spôsobila únik hmoty alebo energie, ktorá by mohla spôsobiť závažnú haváriu za normálnych i netypických podmienok, ktoré možno odôvodnene predvídať. V uvedenom posúdení sa zohľadnia informácie uvedené v odseku 3 a bude sa zakladať na jednej alebo viacerých z týchto charakteristík:

- a) fyzická forma nebezpečnej látky za normálnych podmienok spracovania alebo nakladania alebo pri neplánovanej strate obalu;

b) základné vlastnosti nebezpečnej látky, najmä vlastnosti, ktoré súvisia s rozptylovým správaním pri scenári závažnej havárie, ako napríklad molekulárna hmotnosť a tlak nasýtených pár;

c) maximálna koncentrácia látok v prípade zmesi.

Na účely prvého pododseku, ak je to vhodné, mali by sa tiež vziať do úvahy obal a druhové balenie nebezpečnej látky, najmä ak sa na ne vzťahujú osobitné právne predpisy Únie.

2. Ak sa členský štát domnieva, že nebezpečná látka nepredstavuje riziko vzniku závažnej havárie v súlade s odsekom 1, oznámi to Komisii spolu so sprievodným zdôvodnením vrátane informácií uvedených v odseku 3.

3. Na účely odsekov 1 a 2 informácie potrebné na zhodnotenie vlastností spôsobujúcich nebezpečnosť pre zdravie, fyzickú nebezpečnosť a nebezpečnosť pre životné prostredie príslušnej nebezpečnej látky obsahujú:

a) kompletný zoznam vlastností potrebných na posúdenie potenciálu nebezpečnej látky spôsobovať fyzické, zdravotné alebo environmentálne poškodenie;

b) fyzikálne a chemické vlastnosti (napríklad molekulárna hmotnosť, tlak nasýtených pár, základná toxicita, bod varu, reaktivita, viskozita, rozpustnosť a iné relevantné vlastnosti);

c) vlastnosti spôsobujúce nebezpečnosť pre zdravie a fyzikálnu nebezpečnosť (napríklad reaktivita, horľavosť, toxicita spolu s ďalšími faktormi, napríklad spôsob prenikania do tela, pomer zranení k úmrtnosti a dlhodobé účinky a iné relevantné vlastnosti);

d) vlastnosti spôsobujúce nebezpečnosť pre životné prostredie (napríklad ekotoxicita, perzistentnosť, bioakumulácia, potenciál dlhodobého prenosu v životnom prostredí a iné relevantné vlastnosti);

e) klasifikáciu látky alebo zmesi podľa klasifikácie Únie, ak je dostupná;

f) informácie o špecifických prevádzkových podmienkach látky (napríklad teplota, tlak a ostatné relevantné podmienky), za ktorých sa nebezpečná látka skladuje, používa a/alebo môže byť prítomná v prípade predvídateľnej mimoriadnej prevádzky alebo v prípade nehody, napríklad požiaru.

4. Po posúdení podľa odseku 1 Komisia, ak je to vhodné, predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh na vylúčenie nebezpečnej látky z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Všeobecné povinnosti prevádzkovateľa

1. Členské štáty zabezpečia, aby bol prevádzkovateľ povinný prijať všetky opatrenia potrebné na prevenciu závažných havárií a obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bol prevádzkovateľ povinný kedykoľvek preukázať príslušnému orgánu uvedenému v článku 6, najmä na účely kontrol a kontrolných opatrení uvedených v článku 20, že prijal všetky nevyhnutné opatrenia stanovené v tejto smernici.

Článok 6

Príslušný orgán

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti prevádzkovateľa, členské štáty zriadia alebo určia príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za vykonávanie úloh stanovených v tejto smernici a v prípade potreby orgány, ktoré budú pomáhať príslušnému orgánu na technickej úrovni. Členské štáty, ktoré zriadia alebo určia viac ako jeden príslušný orgán, zaručia, aby sa postupy vykonávania ich úloh plne koordinovali.

2. Príslušné orgány a Komisia spolupracujú na činnostiach podporujúcich vykonávanie tejto smernice, prípadne i so zapojením zúčastnených strán.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány akceptovali na účely tejto smernice rovnocenné informácie, predkladané prevádzkovateľmi v súlade s inými príslušnými právnymi predpismi Únie, a ktoré spĺňajú akékoľvek požiadavky tejto smernice. V takýchto prípadoch príslušné orgány zabezpečia splnenie požiadaviek tejto smernice.

Článok 7

Oznámenie

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa, aby príslušnému orgánu poslal oznámenie, ktoré obsahuje tieto informácie:

a) meno/názov a/alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplnú adresu príslušného podniku;

b) sídlo prevádzkovateľa spolu s úplnou adresou;

c) meno a funkciu osoby, ktorá je poverená riadením podniku, ak sa líši od osoby v písmene a);

- d) informácie dostatočné na identifikáciu nebezpečných látok a kategórie zahrnutých látok alebo látok, ktoré by mohli byť prítomné;
- e) množstvo a fyzikálne skupenstvo nebezpečnej látky alebo dotknutých látok;
- f) činnosť alebo navrhovanú činnosť zariadenia alebo skladovacieho zariadenia;
- g) bezprostredné okolie podniku a faktory, ktoré môžu spôsobiť závažnú haváriu alebo zhoršiť jej následky, vrátane údajov o susedných podnikoch, ak sú dostupné, o podnikoch, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oblastí a vývoji, ktoré by mohli byť príčinou alebo zvýšiť riziko či zhoršiť následky závažnej havárie a domino efektu.

2. Oznámenie alebo jeho aktualizácia sa musia príslušnému orgánu poslať v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) vo všetkých ostatných prípadoch do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, ak už prevádzkovateľ poslal oznámenie príslušnému orgánu v súlade s požiadavkami vnútroštátnych právnych predpisov pred 1. júnom 2015 a informácie, ktoré toto oznámenie obsahuje, sú v súlade s odsekom 1 a zostávajú nezmenené.

4. Prevádzkovateľ musí vopred informovať príslušný orgán o týchto udalostiach:

- a) o každom významnom zvýšení alebo znížení množstva alebo významnej zmene povahy alebo fyzikálnej formy prítomnej nebezpečnej látky, ako sa uvádza v oznámení, ktoré predkladá prevádzkovateľ v súlade s odsekom 1, alebo o významnej zmene procesov, v ktorých sa daná látka používa;
- b) o zmene podniku alebo zariadenia, ktorá by mohla mať významné dôsledky v zmysle nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii;
- c) o trvalom uzatvorení podniku alebo jeho vyradení z prevádzky, alebo
- d) o zmenách v informáciách uvedených v odseku 1 písm. a), b) alebo c).

Článok 8

Program prevencie závažných havárií

1. Členské štáty vyžadujú od prevádzkovateľa, aby vypracoval písomný dokument, v ktorom stanoví program prevencie závažných havárií (ďalej len „PPZH“), a zabezpečil jeho riadne vykonávanie. PPZH sa vymedzuje tak, aby sa zaručila vysoká úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia. Musí byť primeraný nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii. Obsahuje celkové ciele a zásady konania prevádzkovateľa, úlohu a zodpovednosť vedenia ako aj záväzok nepretržitého zlepšovania kontroly rizika vedúceho k závažnej havárii a zabezpečenia vysokej úrovne ochrany.

2. Ak sa to podľa vnútroštátnych právnych predpisov vyžaduje, PPZH musí byť vypracovaný a poslaný príslušnému orgánu v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) vo všetkých ostatných prípadoch do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, ak už prevádzkovateľ vypracoval PPZH, a v prípade, že to vyžaduje vnútroštátne právo, poslal ho príslušnému orgánu pred 1. júnom 2015, a informácie v ňom uvedené sú v súlade s odsekom 1a zostávajú nezmenené.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, prevádzkovateľ pravidelne preskúmava PPZH a v prípade potreby ho aktualizuje, a to najmenej raz za päť rokov. Ak sa to podľa vnútroštátnych právnych predpisov vyžaduje, aktualizovaný PPZH sa bezodkladne zašle príslušnému orgánu.

5. PPZH sa vykonáva pomocou vhodných prostriedkov a štruktúr a prostredníctvom bezpečnostného riadiaceho systému v súlade s prílohou III, ktorý je primeraný nebezpečenstvu závažných havárií a zložitosti organizácie alebo činností podniku. Podniky nižšej úrovne môžu povinnosť vykonávať PPZH splniť inými primeranými prostriedkami, štruktúrami a riadiacimi systémami, úmernými nebezpečenstvu závažných havárií a pri zohľadnení zásad stanovených v prílohe III.

Článok 9

Domino efekt

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán s pomocou informácií získaných od prevádzkovateľov v súlade s článkom 7 a článkom 10 alebo na základe žiadosti príslušného orgánu o dodatočné informácie alebo prostredníctvom kontrol podľa článku 20 určil všetky podniky nižšej úrovne a podniky vyššej úrovne alebo skupiny podnikov, v ktorých prípade by sa riziko závažnej havárie alebo jej následky mohli zhoršiť z dôvodu zemepisnej polohy a blízkosti takýchto podnikov a ich zásob nebezpečných látok.

2. Ak má príslušný orgán dodatočné informácie k informáciám, ktoré prevádzkovateľ poskytol podľa článku 7 ods. 1 písm. g), sprístupní tieto informácie tomuto prevádzkovateľovi, ak sú potrebné na uplatňovanie tohto článku.

3. Členské štáty zabezpečia, aby si prevádzkovatelia podnikov určených v súlade s odsekom 1:

- a) vymieňali primerané informácie, aby sa týmto podnikom podľa okolností umožnilo zohľadniť povahu a rozsah celkovej nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii v rámci ich PPZH, bezpečnostných riadiacich systémov, bezpečnostných správ a vnútorných havarijných plánov;
- b) spolupracovali na informovaní verejnosti a susedných podnikov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a poskytovaní informácií orgánu zodpovednému za vypracovanie vonkajších havarijných plánov.

Článok 10

Bezpečnostná správa

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa podniku vyššej úrovne, aby vypracoval bezpečnostnú správu s týmto cieľom:

- a) preukázať, že PPZH a bezpečnostný riadiaci systém na jeho vykonávanie sa zaviedli v súlade s informáciami stanovenými v prílohe III;
- b) preukázať, že sa určila nebezpečnosť vedúca k závažnej havárii a možné scenáre závažných havárií a boli prijaté opatrenia potrebné na prevenciu takýchto havárií a na obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie;
- c) preukázať, že sa v návrhu, výstavbe, prevádzke a údržbe každého zariadenia, skladovacieho zariadenia, vybavenia a infraštruktúry spojenej s ich prevádzkou, ktoré súvisia s nebezpečnosťou vedúcou k závažnej havárii vnútri podniku, zohľadnila potreba primeranej bezpečnosti a spoľahlivosti;
- d) preukázať, že sa vypracovali vnútorné havarijné plány, a poskytovať informácie umožňujúce vypracovanie vonkajšieho havarijného plánu;
- e) poskytovať príslušnému orgánu dostatok informácií nato, aby mohli prijímať rozhodnutia týkajúce sa umiestnenia nových činností alebo rozvojových aktivít v okolí existujúcich podnikov.

2. Bezpečnostná správa musí obsahovať aspoň údaje a informácie uvedené v prílohe II. Uvedú sa v nej príslušné organizácie, ktoré sa zapojili do vypracovania správy.

3. Bezpečnostná správa sa posieľa príslušnému orgánu v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) v prípade podnikov vyššej úrovne do 1. júna 2016;
- c) v prípade ostatných podnikov do dvoch rokov od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

4. Odseky 1, 2 a 3 sa neuplatňujú, ak už prevádzkovateľ poslal bezpečnostnú správu príslušnému orgánu alebo príslušným orgánom v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva pred 1. júnom 2015 a informácie v nej uvedené sú v súlade s odsekmi 1 a 2 a zostávajú nezmenené. S cieľom splniť podmienky odsekov 1 a 2, prevádzkovateľ predloží všetky zmenené časti bezpečnostnej správy vo formáte dohodnutom príslušným orgánom pri dodržaní lehôt uvedených v odseku 3.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, prevádzkovateľ pravidelne preskúmava bezpečnostnú správu a podľa potreby ju aktualizuje, a to najmenej raz za päť rokov.

Prevádzkovateľ takisto preskúmava bezpečnostnú správu a podľa potreby ju po závažnej havárii vo svojom podniku aktualizuje a kedykoľvek z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť príslušného orgánu, ak je to zdôvodnené novými skutočnosťami alebo novými technickými poznatkami v otázkach bezpečnosti vrátane poznatkov vyplývajúcich z analýzy havárií alebo prípadov bezprostrednej hrozby havárie a vývojom poznatkov týkajúcich sa posúdenia nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii.

Aktualizovaná bezpečnostná správa alebo jej aktualizované časti sa bezodkladne posielajú príslušnému orgánu.

6. Predtým, ako prevádzkovateľ začne výstavbu alebo prevádzku, alebo v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b) a c) a v odseku 5 tohto článku, príslušný orgán v primeranom čase od prijatia správy oznámi prevádzkovateľovi závery svojho preskúmania bezpečnostnej správy a prípadne v súlade s článkom 19 zakáže podnik uviesť do prevádzky alebo zakáže pokračovanie prevádzky daného podniku.

Článok 11

Zmena zariadenia, podniku alebo skladovacieho zariadenia

V prípade zmeny zariadenia, podniku, skladovacieho zariadenia alebo procesu alebo povahy či fyzikálnej formy alebo množstva nebezpečných látok, ktorá by mohla závažne ovplyvniť nebezpečnosť vedúcu k závažnej havárii alebo by mohla mať za následok to, že podnik nižšej úrovne by sa stal podnikom vyššej úrovne alebo naopak, členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ preskúmal a v prípade potreby aktualizoval oznámenie, PPZH, bezpečnostný riadiaci systém a bezpečnostnú správu a informoval príslušný orgán o podrobnostiach týchto aktualizácií pred vykonaním danej zmeny.

Článok 12

Havarijné plány

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade všetkých podnikov vyššej úrovne:

- a) prevádzkovateľ vypracoval vnútorný havarijný plán na vykonanie opatrení vnútri podniku;
- b) prevádzkovateľ poskytol príslušnému orgánu potrebné informácie, aby mu umožnil vypracovať vonkajšie havarijné plány;
- c) orgány určené na tento účel členským štátom vypracovali vonkajší havarijný plán na vykonanie opatrení mimo podniku do dvoch rokov od prijatia potrebných informácií od prevádzkovateľa podľa písmena b).

2. Prevádzkovatelia musia povinnosti stanovené v odseku 1 písm. a) a b) splniť v týchto lehotách:

- a) v prípade nových podnikov v primeranom časovom období pred uvedením do prevádzky alebo pred zmenami vedúcimi k zmene zoznamu nebezpečných látok;
- b) v prípade podnikov vyššej úrovne do 1. júna 2016, pokiaľ bol vnútorný havarijný plán vypracovaný podľa požiadaviek vnútroštátneho práva pred uvedeným dátumom a informácie v ňom uvedené a informácie uvedené v odseku 1 písm. b) nie sú v súlade s týmto článkom a nezostávajú bez zmien;
- c) v prípade ostatných podnikov do dvoch rokov od dátumu, od ktorého sa táto smernica vzťahuje na príslušný podnik.

3. Havarijné plány musia byť vypracované s cieľom:

- a) obmedziť rozsah havárií a zvládať ich tak, aby sa minimalizovali ich účinky a obmedzilo sa poškodenie ľudského zdravia, životného prostredia a majetku;
- b) vykonávať opatrenia potrebné na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia pred účinkami závažných havárií;
- c) oznamovať nevyhnutné informácie verejnosti a príslušným útvarom alebo orgánom v oblasti;
- d) zabezpečiť obnovu a vyčistenie životného prostredia po závažnej havárii.

Havarijné plány obsahujú informácie stanovené v prílohe IV.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa vnútorné havarijné plány podľa tejto smernice vypracovali v spolupráci so zamestnancami, ktorí pracujú vnútri podniku, vrátane príslušných dlhodobých zamestnancov subdodávateľov.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti včas poskytla príležitosť vyjadriť sa k vonkajším havarijným plánom, pri ich príprave alebo výraznej zmene.

6. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia a určené orgány preskúmali, otestovali a v prípade potreby aktualizovali vnútorné a vonkajšie havarijné plány vo vhodných intervaloch, ktoré však nesmú byť dlhšie ako tri roky. Pri preskúmaní sa zohľadňujú zmeny, ktoré sa uskutočnili v príslušných podnikoch alebo v rámci príslušných záchranných služieb, nové technické poznatky a poznatky týkajúce sa reakcie na závažné havárie.

Vzhľadom na vonkajšie havarijné plány členské štáty zohľadňujú potrebu uľahčiť posilnenú spoluprácu v oblasti pomoci v súvislosti s civilnou ochranou v prípade závažných havárií.

7. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ a prípadne príslušný orgán určený na tento účel začal bezodkladne používať havarijné plány, keď dôjde k závažnej havárii alebo nekontrolovanej udalosti, v ktorej prípade by sa mohlo odôvodnene očakávať, že svojou podstatou povedie k závažnej havárii.

8. Príslušný orgán môže na základe informácií uvedených v bezpečnostnej správe rozhodnúť, a to s uvedením dôvodov svojho rozhodnutia, že sa neuplatní požiadavka na vypracovanie vonkajšieho havarijného plánu podľa odseku 1.

Článok 13

Územné plánovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v ich politikách územného plánovania alebo iných súvisiacich politikách zohľadnili ciele prevencie závažných havárií a obmedzovania následkov takýchto havárií na ľudské zdravie a životné prostredie. Tieto ciele plnia prostredníctvom kontrol:

- a) umiestnenia nových podnikov;
- b) zmien podnikov, na ktoré sa vzťahuje článok 11;
- c) nového rozvoja vrátane dopravných trás, verejných priestranstiev a obývaných oblastí v blízkosti podnikov, keď umiestnenie alebo rozvoj môžu byť zdrojom závažnej havárie alebo zvýšiť jej riziko, či zhoršiť jej následky.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa v ich politike územného plánovania alebo iných súvisiacich politikách a postupoch vykonávania takýchto politík zohľadnila z dlhodobého hľadiska potreba:

- a) zachovať primerané bezpečnostné vzdialenosti medzi podnikmi, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a obývanými oblasťami, budovami a priestranstvami navštevovanými verejnosťou, rekreačnými oblasťami a pokiaľ možno významnými dopravnými trasami;
- b) chrániť oblasti obzvlášť citlivé z prírodného hľadiska alebo prírodné oblasti osobitného významu v blízkosti podnikov podľa okolností pomocou primeraných bezpečnostných vzdialeností alebo iných primeraných opatrení;
- c) v prípade existujúcich podnikov prijať dodatočné technické opatrenia v súlade s článkom 5, aby sa nezvýšili riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby všetky príslušné orgány a orgány plánovania zodpovedné za prijímanie rozhodnutí v tejto oblasti zaviedli primerané konzultačné postupy na uľahčenie vykonávania politiky vytvorených podľa odseku 1. Postupy sa navrhujú tak, aby prevádzkovatelia poskytovali dostatok informácií o rizikách súvisiacich s podnikom a aby boli pri prijímaní rozhodnutí dostupné technické odporúčania v súvislosti s týmito rizikami buď od prípadu k prípadu, alebo vo všeobecnosti.

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia podnikov nižšej úrovne poskytovali na žiadosť príslušného orgánu dostatok informácií o rizikách súvisiacich s podnikom, ktoré sú potrebné na účely územného plánovania.

4. Požiadavky odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie⁽¹⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie⁽²⁾ a iných relevantných právnych predpisov Únie. Ak je to možné a vhodné, členské štáty môžu zabezpečovať koordinované alebo spoločné postupy v záujme splnenia požiadaviek tohto článku a požiadaviek uvedených právnych predpisov, aby sa okrem iného zabránilo duplicitne posudzovania alebo konzultácií.

Článok 14

Informácie pre verejnosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby mala verejnosť neustály prístup k informáciám uvedeným v prílohe V, a to i v elektronickej forme. Tieto informácie sa aktualizujú, v prípade potreby aj pri zmenách podľa článku 11.

2. V prípade podnikov vyššej úrovne členské štáty takisto zabezpečia, aby:

- a) všetky osoby, ktoré môžu byť pravdepodobne dotknuté závažnou haváriou, pravidelne a najvhodnejšou formou dostávajú jasné a zrozumiteľné informácie o bezpečnostných opatreniach a o tom, ako sa majú správať v prípade havárie, a to bez toho, aby si tieto informácie museli vyžiadať;
- b) s výhradou článku 22 ods. 3 bola sprístupnená na žiadosť verejnosti bezpečnostná správa. Ak sa uplatňuje článok 22 ods. 3, sprístupní sa zmenená a doplnená správa napríklad v podobe netechnického zhrnutia, ktoré obsahuje aspoň všeobecné informácie o nebezpečnosti vedúcej k závažnej havárii a o možných účinkoch na ľudské zdravie a životné prostredie;
- c) s výhradou článku 22 ods. 3 bol sprístupnený na žiadosť verejnosti zoznam nebezpečných látok.

Informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa písmena a) prvého pododseku tohto odseku, musia obsahovať aspoň informácie uvedené v prílohe V. Tieto informácie sa poskytujú aj všetkým verejným budovám a miestam vrátane škôl a nemocníc a všetkým susedným podnikom, pokiaľ ide o podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 9. Členské štáty zabezpečia, aby sa tieto informácie poskytovali aspoň každých päť rokov a pravidelne preskúmavali a v prípade potreby aktualizovali, a to aj pri zmenách podľa článku 11.

3. Členské štáty vzhľadom na možnosť závažnej havárie s cezhraničnými účinkami, ku ktorej dôjde v podniku vyššej úrovne, poskytujú dostatok informácií potenciálne postihnutým

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

členským štátom tak, aby takto dotknuté členské štáty mohli v prípade potreby uplatniť všetky príslušné ustanovenia článkov 12 a 13 a tohto článku.

4. Keď príslušný členský štát rozhodne, že podnik v blízkosti územia iného členského štátu nemôže hroziť vznikom závažnej havárie za jeho hranicou na účely článku 12 ods. 8, a preto sa od neho nevyžaduje, aby vypracoval vonkajší havarijný plán podľa článku 12 ods. 1, informuje o svojom zdôvodnenom rozhodnutí iný členský štát.

Článok 15

Verejná konzultácia a účasť verejnosti na rozhodovaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutá verejnosť mala možnosť včas vyjadriť ku konkrétnym individuálnym projektom, pokiaľ ide o:

- a) plánovanie nových podnikov podľa článku 13;
- b) výrazné zmeny podnikov podľa článku 11, ak sa na takéto zmeny vzťahujú povinnosti stanovené v článku 13;
- c) nové rozvojové aktivity v okolí podnikov, keď umiestnenie alebo rozvoj môže zvýšiť riziko závažnej havárie alebo jej následky podľa článku 13.

2. Pokiaľ ide o konkrétne individuálne projekty uvedené v odseku 1, informovanie verejnosti prostredníctvom verejných oznamov alebo iných vhodných prostriedkov vrátane prípadného využitia elektronických médií sa uskutočňuje v skorom štádiu procesu rozhodovania alebo najneskôr vtedy, keď informácie možno odôvodnene poskytnúť, pričom sa oznamujú tieto informácie:

- a) predmet konkrétneho projektu;
- b) prípadne skutočnosť, že projekt podlieha vnútroštátnemu alebo cezhraničnému posúdeniu vplyvov na životné prostredie alebo konzultáciám medzi členskými štátmi v súlade s článkom 14 ods. 3;
- c) podrobnosti o príslušných orgánoch zodpovedných za prijatie rozhodnutia, od ktorých sa dajú získať relevantné informácie, a ktorým sa môžu zasielať pripomienky alebo otázky a podrobnosti o lehotách na zasielanie pripomienok alebo otázok;
- d) povaha možných rozhodnutí alebo návrh rozhodnutia, ak existuje;
- e) informácie o tom, kedy, kde a ako sa relevantné informácie sprístupnia;

f) podrobnosti o opatreniach na zaistenie účasti verejnosti a konzultácií s verejnosťou prijatých podľa odseku 7 tohto článku.

3. Pokiaľ ide o konkrétne individuálne projekty uvedené v odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti sprístupnili v primeraných lehotách:

- a) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavnej správy a odporúčania adresované príslušnému orgánu v čase, keď bola dotknutá verejnosť informovaná podľa odseku 2;
- b) v súlade s ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí⁽¹⁾, iné informácie ako sú uvedené v odseku 2 tohto článku, ktoré sú relevantné pre predmetné rozhodnutie a ktoré sa sprístupnia až vtedy, keď bola dotknutá verejnosť informovaná v súlade s uvedeným odsekom.

4. Členské štáty zabezpečia, aby bola dotknutá verejnosť oprávnená predložiť príslušnému orgánu svoje pripomienky a stanoviská pred prijatím rozhodnutia o konkrétnom individuálnom projekte uvedenom v odseku 1 a aby sa pri prijímaní rozhodnutia náležite zohľadnili výsledky konzultácií uskutočnených podľa odseku 1.

5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán po prijatí príslušných rozhodnutí sprístupnil verejnosti:

- a) obsah a dôvody rozhodnutia vrátane všetkých neskorších aktualizácií;
- b) výsledky konzultácií uskutočnených pred prijatím rozhodnutia a vysvetlenie, akým spôsobom sa tieto výsledky v danom rozhodnutí zohľadnili.

6. Pri vytváraní všeobecných plánov alebo programov súvisiacich s otázkami uvedenými v odseku 1 písmenách a) alebo c) členské štáty zaručia, aby sa verejnosti poskytl včasný a skutočný možnosť účasti na ich príprave, zmene alebo preskúmaní za použitia postupu stanoveného v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia⁽²⁾.

Členské štáty určia na účely tohto odseku verejnosť oprávnenú zúčastniť sa, vrátane príslušných mimovládnych organizácií spĺňajúcich všetky príslušné požiadavky uložené vnútroštátnym právom, ako sú napríklad organizácie podporujúce ochranu životného prostredia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17.

Tento odsek sa nevzťahuje na plány a programy, pre ktoré sa vykonáva postup účasti verejnosti v súlade so smernicou 2001/42/ES.

7. Konkrétne opatrenia na informovanie verejnosti a uskutočnenie konzultácií s dotknutou verejnosťou určujú členské štáty.

Poskytnú sa primerané časové rámce pre rozličné fázy, poskytujúce dostatočný čas na informovanie verejnosti a na prípravu a efektívnu účasť dotknutej verejnosti na rozhodovaní o životnom prostredí, ktoré podliehajú ustanoveniam tohto článku.

Článok 16

Informácie, ktoré musí prevádzkovateľ poskytnúť, a opatrenia, ktoré musia byť prijaté po závažnej havárii

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ čo možno najskôr po závažnej havárii najvhodnejšími prostriedkami:

- a) informoval príslušné orgány;
- b) poskytol príslušnému orgánu tieto informácie, keď budú k dispozícii:
 - i) okolnosti havárie;
 - ii) prítomné nebezpečné látky;
 - iii) dostupné údaje na posúdenie účinkov havárie na ľudské zdravie, životné prostredie a majetok;
 - iv) prijaté havarijné opatrenia;
- c) informoval príslušný orgán o plánovaných krokoch:
 - i) na zmiernenie strednodobých a dlhodobých účinkov havárie;
 - ii) na zabránenie opakovaniu takejto havárie;
- d) aktualizoval poskytnuté informácie, ak sa pri ďalšom vyšetrovaní odhalia dodatočné skutočnosti, ktoré zmenia dané informácie alebo vyvedené závery.

Článok 17

Opatrenia, ktoré musí po závažnej havárii prijať príslušný orgán

Po závažnej havárii členské štáty poveria príslušný orgán, aby:

- a) zabezpečil vykonanie všetkých naliehavých, strednodobých a dlhodobých opatrení, ktoré sa môžu ukázať ako nevyhnutné;

b) zhromaždil kontrolami, vyšetrovaním alebo inými vhodnými prostriedkami, informácie potrebné pre celú analýzu technického, organizačného a riadiaceho aspektu závažnej havárie;

c) vykonal vhodné kroky s cieľom zabezpečiť, aby prevádzkovateľ prijal všetky nevyhnutné nápravné opatrenia;

d) vydal odporúčania v súvislosti s budúcimi preventívnymi opatreniami a

e) informoval osoby, ktorých by sa závažná havária mohla týkať, o havárii, ku ktorej došlo, a v prípade potreby o opatreniach prijatých na zmiernenie jej následkov.

Článok 18

Informácie, ktoré musia po závažnej havárii poskytnúť členské štáty

1. Na účely prevencie a zmiernenia následkov závažných havárií členské štáty informujú Komisiu o závažných haváriách, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v prílohe VI a ku ktorým došlo na ich území. Komisii poskytujú tieto údaje:

- a) členský štát, názov a adresu orgánu zodpovedného za vypracovanie správy;
- b) dátum, čas a miesto závažnej havárie vrátane celého názvu prevádzkovateľa a adresy dotknutého podniku;
- c) stručný opis okolností havárie, vrátane prítomných nebezpečných látok, a bezprostredných účinkov na ľudské zdravie a životné prostredie;
- d) krátky popis prijatých núdzových opatrení a preventívnych opatrení na zamedzenie opakovania havárie;
- e) výsledky svojich analýz a odporúčania.

2. Informácie uvedené v odseku 1 tohto článku sa poskytnú čo možno najskôr a najneskôr do jedného roka odo dňa havárie, a to prostredníctvom databázy uvedenej v článku 21 ods. 4. Ak sa v rámci tejto lehoty na zahrnutie do databázy môžu poskytnúť iba predbežné informácie podľa odseku 1 písm. e), informácie sa aktualizujú, akonáhle budú k dispozícii výsledky ďalšej analýzy a odporúčania.

Oznámenie informácií uvedených v odseku 1 písm. e) členskými štátmi sa môže oneskoriť, ak je to nevyhnutné z dôvodu ukončenia súdneho konania, pokiaľ by oznámenie takýchto informácií mohlo ovplyvniť dané súdne konanie.

3. Na účely podávania informácií uvedených v odseku 1 tohto článku členskými štátmi sa vytvorí formulár správ vo forme vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.

4. Členské štáty informujú Komisiu o názve a adrese každého subjektu, ktorý by mohol mať dôležité informácie o závažných haváriách a ktorý môže poskytnúť odporúčania príslušným orgánom iných členských štátov, ktoré musia v prípade takejto havárie zasahovať.

Článok 19

Zákaz prevádzky

1. Členské štáty zakážu prevádzku každého podniku, zariadenia alebo skladovacieho zariadenia alebo akejkoľvek ich časti alebo jeho/jej uvedenie do prevádzky, ak majú opatrenia prijaté prevádzkovateľom na účely prevencie závažných havárií a zmiernenie ich následkov majú vážne nedostatky. Na tento účel členské štáty okrem iného zohľadnia zlyhanie pri prijímaní potrebných opatrení stanovených v správe o kontrole.

Členské štáty môžu zakázať prevádzku každého podniku, zariadenia alebo skladovacieho zariadenia alebo akejkoľvek ich časti alebo jeho/jej uvedenie do prevádzky, ak prevádzkovateľ v stanovenej lehote nepredložil oznámenie, správy alebo iné informácie požadované podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa prevádzkovatelia proti zákazu, ktorý vydal príslušný orgán podľa odseku 1, mohli odvolať na príslušnom orgáne určenom podľa vnútroštátneho práva a postupov.

Článok 20

Kontroly

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zaviedli systém kontrol.

2. Kontroly musia byť primerané typu dotknutého podniku. Nesmú byť podmienené prijatím bezpečnostnej správy ani akejkoľvek inej predloženej správy. Musia byť dostatočné na plánované a systematické preskúmanie systémov používaných v podniku, či už technickej, organizačnej alebo riadiacej povahy, najmä aby:

- prevádzkovateľ mohol preukázať, že prijal primerané opatrenia na prevenciu závažných havárií v súvislosti s jednotlivými činnosťami, ktoré sa v podniku vykonávajú;
- prevádzkovateľ mohol preukázať, že zabezpečil primerané prostriedky na obmedzovanie následkov závažných havárií v podniku a mimo neho;
- údaje a informácie uvedené v bezpečnostnej správe alebo akejkoľvek inej predloženej správe spoľahlivo odrážali situáciu v podniku;

d) boli verejnosti poskytnuté informácie podľa článku 14.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa na všetky podniky vzťahoval plán kontrol na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni a aby sa tento plán pravidelne preskúmaval a prípadne aktualizoval.

Každý plán kontrol obsahuje:

- všeobecné posúdenie príslušných otázok bezpečnosti;
- zemepisnú oblasť, na ktorú sa vzťahuje plán inšpekcii;
- zoznam podnikov, na ktoré sa vzťahuje plán;
- zoznam skupín podnikov s možným domino efektom podľa článku 9;
- zoznam podnikov, v ktorých by osobitné vonkajšie zdroje rizík alebo nebezpečnosti mohli zvýšiť riziko závažnej havárie alebo zhoršiť jej následky;
- postupy na bežné kontroly vrátane programov takýchto kontrol podľa odseku 4;
- postupy na mimoriadne kontroly podľa odseku 6;
- ustanovenia týkajúce sa spolupráce medzi rôznymi kontrolnými orgánmi.

4. Príslušný orgán na základe plánov kontrol uvedených v odseku 3 pravidelne vypracúva programy bežných kontrol pre všetky podniky vrátane frekvencie prehliadok na pracovisku pre rôzne typy podnikov.

Interval medzi dvomi po sebe nasledujúcimi kontrolami v podniku nesmie prekročiť obdobie jedného roka v prípade podnikov vyššej úrovne a troch rokov v prípade podnikov nižšej úrovne, pokiaľ príslušný orgán nevypracoval program kontrol založený na systematickom posúdení nebezpečenstiev závažných havárií v príslušnom podniku.

5. Systematické posúdenie nebezpečnosti príslušného podniku musí byť založené aspoň na týchto kritériách:

- potenciálnych vplyvoch dotknutých podnikov na ľudské zdravie a životné prostredie;

b) dodržiavanie požiadaviek tejto smernice v minulosti.

V prípade potreby sa zohľadňujú aj konkrétne zistenia z kontrol vykonaných podľa iných právnych predpisov Únie.

6. Mimoriadne kontroly sa vykonávajú s cieľom čo možno najskôr vyšetriť závažné stážnosti, závažné havárie, prípady bezprostrednej hrozby závažnej havárie, nehody a prípady nedodržania požiadaviek.

7. Príslušný orgán oznámi prevádzkovateľovi do štyroch mesiacov po každej kontrole závery kontroly a všetky zistené nevyhnutné opatrenia. Príslušný orgán zabezpečí, aby prevádzkovateľ prijal všetky tieto nevyhnutné opatrenia v primeranom čase po prijatí oznámenia.

8. Ak sa pri kontrole zistí, že došlo k závažnému nedodržaniu ustanovení tejto smernice, do šiestich mesiacov sa vykoná ďalšia kontrola.

9. Kontroly sa pokiaľ možno koordinujú s kontrolami podľa iných právnych predpisov Únie a v prípade potreby sa s nimi kombinujú.

10. Členské štáty podnecujú príslušné orgány, aby zabezpečili mechanizmy a nástroje na výmenu skúseností a konsolidáciu poznatkov a aby sa prípadne zúčastňovali na takýchto mechanizmoch na úrovni Únie.

11. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia poskytli príslušným orgánom všetku potrebnú pomoc s cieľom umožniť týmto orgánom vykonávať akékoľvek kontroly a zozbierať akékoľvek informácie potrebné na plnenie svojich úloh na účely tejto smernice, a najmä preto, aby tieto orgány mohli úplne posúdiť možnosť vzniku závažnej havárie a určiť rozsah prípadnej zvýšenej pravdepodobnosti vzniku závažných havárií alebo zhoršenia ich následkov, pripraviť vonkajší havarijný plán a zohľadniť látky, ktoré si vzhľadom na svoju fyzikálnu formu, osobitné podmienky alebo umiestnenie môžu vyžadovať dodatočné zváženie.

Článok 21

Informačný systém a výmena informácií

1. Členské štáty a Komisia si vymieňajú informácie o skúsenostiach získaných v súvislosti s prevenciou závažných havárií a obmedzovaním ich následkov. Tieto informácie sa týkajú najmä fungovania opatrení stanovených v tejto smernici.

2. Členské štáty do 30. septembra 2019, a potom každé štyri roky, predkladajú Komisii správu o implementácii tejto smernice.

3. Členské štáty dodajú Komisii o podnikoch, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, minimálne tieto informácie:

- meno alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplnú adresu príslušného podniku;
- činnosť alebo činnosti podniku.

Komisia zriadi a aktualizuje databázu s obsahom informácií dodaných členskými štátmi. Prístup k databáze je obmedzený len pre osoby poverené Komisiou alebo príslušnými orgánmi členských štátov.

4. Komisia zriadi a sprístupní členským štátom databázu obsahujúcu najmä údaje o závažných haváriách, ku ktorým došlo na území členských štátov, a to na účel:

- rýchleho šírenia informácií poskytovaných členskými štátmi podľa článku 18 ods. 1 a 2 medzi všetkými príslušnými orgánmi;
- poskytnutie analýzy príčin závažných havárií a získaných poznatkov príslušným orgánom;
- poskytnutie informácií o preventívnych opatreniach príslušným orgánom;
- poskytnutie informácií o organizáciách, ktoré môžu poskytovať poradenstvo alebo dôležité informácie o výskyte a prevencii závažných havárií a zmiernení ich následkov.

5. Komisia do 1. januára 2015 prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť formáty pre oznamovanie informácií uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku od členských štátov a príslušných databáz uvedených v odsekoch 3 a 4. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.

6. Databázy uvedené v odseku 4 obsahuje aspoň:

- informácie poskytované členskými štátmi v súlade s článkom 18 ods. 1 a 2;
- analýzu príčin havárií;
- poznatky získané z havárií;
- preventívne opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo opätovnému výskytu závažnej havárie.

7. Komisia uverejňuje časť údajov, ktorá nemá dôvernú povahu.

Článok 22

Prístup k informáciám a dôvernosť

1. Členské štáty v záujme transparentnosti zabezpečia, aby príslušný orgán mal povinnosť akékoľvek informácie uchovávané podľa tejto smernice sprístupniť každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá o to požiada v súlade so smernicou 2003/4/ES.

2. Poskytnutie akýchkoľvek informácií požadovaných podľa tejto smernice, vrátane článku 14, môže príslušný orgán zamietnuť alebo obmedziť, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 4 smernice 2003/4/ES.

3. Poskytnutie úplných informácií uvedených v článku 14 ods. 2 písm. b) a c), ktoré uchováva príslušný orgán, môže tento príslušný orgán bez toho, aby bol porušený odsek 2 tohto článku zamietnuť, ak prevádzkovateľ požiadal, aby sa nezverejnili určité časti bezpečnostnej správy alebo zoznamu nebezpečných látok z dôvodov uvedených v článku 4 smernice 2003/4/ES.

Príslušný orgán môže takisto rozhodnúť z rovnakých dôvodov, že sa nezverejnia určité časti správy alebo zoznamu nebezpečných látok. V takýchto prípadoch a so súhlasom uvedeného orgánu prevádzkovateľ predloží príslušnému orgánu zmenenú a doplnenú správu alebo zoznam nebezpečných látok bez týchto častí.

Článok 23

Prístup k spravodlivosti

Členské štáty zabezpečia, aby:

- a) žiadateľ, ktorý požaduje informácie podľa článku 14 ods. 2 písm. b) alebo c) alebo článku 22 ods. 1 tejto smernice, mohol v súlade s článkom 6 smernice 2003/4/ES požiadať o preskúmanie konania alebo nečinnosti príslušného orgánu v súvislosti s takouto žiadosťou;
- b) dotknutá verejnosť mala vo svojom príslušnom vnútroštátnom právnom systéme prístup k postupom preskúmania stanoveným v článku 11 smernice 2011/92/EÚ pre prípady, na ktoré sa vzťahuje článok 15 ods. 1 tejto smernice.

Článok 24

Usmernenia

Komisia môže vypracovať usmernenia o bezpečnostnej vzdialenosti a domino efekte.

Článok 25

Zmena a doplnenie príloh

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 26 prijímať delegované akty na účel prispôsobenia príloh II až VI technickému pokroku. Takéto prispôsobenia nesmú mať za následok výrazné zmeny v povinnostiach členských štátov a prevádzkovateľov tak, ako sú ustanovené v tejto smernici.

Článok 26

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 25 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 13. augusta 2012. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr štyri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 25 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 25 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 27

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa smernice 96/82/ES. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 28**Sankcie**

Členské štáty určia sankcie za porušovanie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia uvedené ustanovenia Komisii do 1. júna 2015 a bezodkladne ju informujú o akejkoľvek ich následnej zmene a doplnení.

Článok 29**Podávanie správ a preskúmanie**

1. Komisia do 30. septembra 2020 a potom každé štyri roky na základe informácií poskytnutých členskými štátmi v súlade s článkom 18 a článkom 21 ods. 2 a informácií obsiahnutých v databázach, ako sa uvádza v článku 21 ods. 3 a 4, a s prihliadnutím na vykonávanie článku 4 predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní a efektívnom fungovaní tejto smernice vrátane informácií o závažných haváriách, ku ktorým došlo v rámci Únie, a o ich prípadnom vplyve na uplatňovanie tejto smernice. Komisia do prvej z uvedených správ zahŕňa posúdenie potreby zmeny a doplnenia rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Ak je to vhodné, ku každej správe sa môže pripojiť legislatívny návrh.

2. Na základe príslušných právnych predpisov Únie môže Komisia preskúmať potrebu riešenia problému finančnej zodpovednosti prevádzkovateľa vo vzťahu k závažným haváriám vrátane problémov súvisiacich s poistením.

Článok 30**Zmena a doplnenie smernice 96/82/ES**

V smernici 96/82/ES sa v odseku „ropné produkty“ v časti I prílohy I dopĺňajú slová „d) ťažké vykurovacie oleje“.

Článok 31**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 31. mája 2015. Tieto opatrenia sa uplatňujú od 1. júna 2015.

Bez ohľadu na prvý pododsek uvedú členské štáty do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na

dosiahnutie súladu s článkom 30 tejto smernice do 14. februára 2014. Tieto opatrenia sa uplatňujú od 15. februára 2014.

Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 32**Zrušenie**

1. Smernica 96/82/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. júna 2015.

2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VII.

Článok 33**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 34**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 4. júla 2012

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
A. D. MAVROYIANNIS

ZOZNAM PRÍLOH

- Príloha I — Nebezpečné látky
- Príloha II — Minimálne údaje a informácie, ktoré treba zohľadniť v bezpečnostnej správe uvedenej v článku 10
- Príloha III — Informácie uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 10 o bezpečnostnom riadiacom systéme a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu závažných havárií
- Príloha IV — Údaje a informácie, ktoré musia obsahovať havarijné plány uvedené v článku 12
- Príloha V — Informácie pre verejnosť podľa článku 14 ods. 1 a článku 14 ods. 2 písm. a)
- Príloha VI — Kritériá hlásenia závažnej havárie Komisii podľa článku 18 ods. 1
- Príloha VII — Tabuľka zhody
-

PRÍLOHA I

NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Nebezpečné látky zahrnuté do kategórií nebezpečnosti uvedených v stĺpci 1 časti 1 tejto prílohy podliehajú kvalifikačným množstvám uvedeným v stĺpci 2 a 3 časti 1.

Ak sa na nebezpečnú látku vzťahuje časť 1 tejto prílohy a je tiež uvedená v časti 2, uplatňujú sa kvalifikačné množstvá uvedené v stĺpcoch 2 a 3 časti 2.

ČASŤ 1

Kategórie nebezpečných látok

Táto časť sa vzťahuje na všetky nebezpečné látky, ktoré patria do kategórií nebezpečnosti uvedených v stĺpci 1:

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategórie nebezpečnosti v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008	Kvalifikačné množstvo (v tonách) nebezpečných látok podľa článku 3 ods. 10 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
Oddiel „H“ – NEBEZPEČNOSŤ PRE ZDRAVIE		
H1 AKÚTNÁ TOXICITA, kategória 1, všetky spôsoby expozície	5	20
H2 AKÚTNÁ TOXICITA — kategória 2, všetky spôsoby expozície — kategória 3, spôsoby expozície – inhalácia (pozri poznámku 7)	50	200
H3 TOXICITA PRE ŠPECIFICKÝ CIELOVÝ ORGÁN (STOT) – JEDNORAZOVÁ EXPOZÍCIA STOT SE kategória 1	50	200
Oddiel „P“ – FYZIKÁLNA NEBEZPEČNOSŤ		
P1a VÝBUŠNINY (pozri poznámku 8) — Nestabilné výbušniny alebo — Výbušniny, podtrieda 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 alebo 1.6 alebo — Látky alebo zmesi s výbušnými vlastnosťami podľa metódy A.14 nariadenia (ES) č. 440/2008 (pozri poznámku 9), ktoré nepatria do tried nebezpečnosti Organické peroxidy alebo Samovoľne reagujúce látky a zmesi	10	50
P1b VÝBUŠNINY (pozri poznámku 8) Výbušniny, podtrieda 1.4 (pozri poznámku 10)	50	200
P2 HORĽAVÉ PLYNY Horľavé plyny, kategória 1 alebo 2	10	50
P3a HORĽAVÉ AEROSÓLY (pozri poznámku 11.1) „Horľavé“ aerosóly kategórie 1 alebo 2, ktoré obsahujú horľavé plyny kategórie 1 alebo 2 alebo horľavé kvapaliny kategórie 1	150 (netto)	500 (netto)
P3b HORĽAVÉ AEROSÓLY (pozri poznámku 11.1) „Horľavé“ aerosóly kategórie 1 alebo 2, ktoré neobsahujú horľavé plyny kategórie 1 alebo 2 alebo ani horľavé kvapaliny kategórie 1 (pozri poznámku 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategoríe nebezpečnosti v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008	Kvalifikačné množstvo (v tonách) nebezpečných látok podľa článku 3 ods. 10 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
P4 OXIDUJÚCE PLYNY Oxidujúce plyny, kategória 1	50	200
P5a HORĽAVÉ KVAPALINY — Horľavé kvapaliny, kategória 1 alebo — Horľavé kvapaliny, kategória 2 alebo 3 udržiavané pri teplote vyššej, ako je ich bod varu alebo — Iné kvapaliny s teplotou vzplanutia ≤ 60 °C udržiavané pri teplote vyššej, ako je ich bod varu (pozri poznámku 12)	10	50
P5b HORĽAVÉ KVAPALINY — Horľavé kvapaliny, kategória 2 alebo 3, ak určité podmienky spracovania, ako je vysoký tlak alebo vysoká teplota, môžu spôsobiť nebezpečenstvo vedúce k závažnej havárii, alebo — Iné kvapaliny s teplotou vzplanutia ≤ 60 °C, ak určité podmienky spracovania, ako je vysoký tlak alebo vysoká teplota, môžu spôsobiť nebezpečenstvo vedúce k závažnej havárii (pozri poznámku 12)	50	200
P5c HORĽAVÉ KVAPALINY Horľavé kvapaliny, kategórie 2 alebo 3, na ktoré sa nevzťahuje P5a a P5b	5 000	50 000
P6a SAMOVOLNE REAGUJÚCE LÁTKY A ZMESI a ORGANICKÉ PEROXIDY Samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ A alebo B alebo organické peroxidy, typ A alebo B	10	50
P6b SAMOVOLNE REAGUJÚCE LÁTKY A ZMESI a ORGANICKÉ PEROXIDY Samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ C, D, E alebo F alebo organické peroxidy, typ C, D, E alebo F	50	200
P7 SAMOZÁPALNÉ KVAPALINY A SAMOZÁPALNÉ TUHÉ LÁTKY Samozápalné kvapaliny, kategória 1 Samozápalné tuhé látky, kategória 1	50	200
P8 OXIDUJÚCE KVAPALINY A TUHÉ LÁTKY Oxidujúce kvapaliny, kategória 1, 2 alebo 3 alebo Oxidujúce tuhé látky, kategória 1, 2 alebo 3	50	200
Oddiel „E“ – NEBEZPEČNOSŤ PRE ŽIVOTNÉ PROSTREDIE		
E1 Nebezpečné pre vodné prostredie v kategórii akútnej nebezpečnosti 1 alebo chronickej nebezpečnosti 1	100	200
E2 Nebezpečné pre vodné prostredie v kategórii chronickej nebezpečnosti 2	200	500
Oddiel „O“ – INÉ TRIEDY NEBEZPEČNOSTI		
O1 Látky alebo zmesi s výstražným upozornením EUH014	100	500
O2 Látky a zmesi, ktoré pri kontakte s vodou uvoľňujú horľavé plyny, kategória 1	100	500
O3 Látky alebo zmesi s výstražným upozornením EUH029	50	200

ČASŤ 2

Menované nebezpečné látky

Stĺpec 1	Číslo CAS (1)	Stĺpec 2	Stĺpec 3
		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
Nebezpečné látky		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
1. Dusičnan amónny (pozri poznámku 13)	—	5 000	10 000
2. Dusičnan amónny (pozri poznámku 14)	—	1 250	5 000
3. Dusičnan amónny (pozri poznámku 15)	—	350	2 500
4. Dusičnan amónny (pozri poznámku 16)	—	10	50
5. Dusičnan draselný (pozri poznámku 17)	—	5 000	10 000
6. Dusičnan draselný (pozri poznámku 18)	—	1 250	5 000
7. Oxid arzeničný, kyselina arzeničná a/alebo jej soli	1303-28-2	1	2
8. Oxid arzenitý, kyselina arzenitá a/alebo jej soli	1327-53-3		0,1
9. Bróm	7726-95-6	20	100
10. Chlór	7782-50-5	10	25
11. Zlúčeniny niklu vo vdýchnuteľnej práškovej forme: oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, sulfid nikelitý, oxid nikelitý	—		1
12. Etylénimín	151-56-4	10	20
13. Fluór	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (koncentrácia $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Vodík	1333-74-0	5	50
16. Chlorovodík (skvapatelný plyn)	7647-01-0	25	250
17. Alkylly olova	—	5	50
18. Skvapatelné horľavé plyny, kategória 1 alebo 2 podľa nariadenia KOB (vrátane LPG) a zemný plyn (pozri poznámku 19)	—	50	200
19. Acetylén	74-86-2	5	50
20. Etylénoxid	75-21-8	5	50
21. Propylénoxid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4, 4-metylénbis (2-chloranilín) a/alebo soli, v práškovej forme	101-14-4		0,01
24. Metylizokyanát	624-83-9		0,15
25. Kyslík	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluén diizokyanát	584-84-9	10	100
2,6-toluén diizokyanát	91-08-7		

Stĺpec 1	Číslo CAS (1)	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
27. Karbyldichlorid (fosgén)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arzín (trihydrid arzénu)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfín (trihydrid fosforu)	7803-51-2	0,2	1
30. Chlorid sírnatý	10545-99-0		1
31. Oxid sírový	7446-11-9	15	75
32. Polychlórované dibenzofurány a polychlórované dibenzodioxíny (vrátane TCDD), vypočítané v ekvivalente TCDD (pozri poznámku 20)	—		0,001
33. Tieto KARCINOGENY alebo zmesi s obsahom týchto karcinogénov v koncentrácii viac ako 5 hmotnostných %: 4-aminobifenyl a/alebo jeho soli, benzotrichlorid, benzidín a/alebo jeho soli, bis(chlór-metyl)éter, chlórmetyl metyléter, 1,2-dibrometán, dietyl sulfát, dimetyl sulfát, dimetylkarbamoylchlorid, 1,2-dibróm-3-chlórpropán, 1,2-dimetylhydrazín, dimetylnitrozamín, triamid hexametylfosforečný, hydrazín, 2-naftylamín a/alebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a propán-1,3-sultón	—	0,5	2
34. Ropné produkty a alternatívne palivá a) benzíny a nafty; b) petroleje (vrátane paliva do tryskových motorov); c) plynové oleje (vrátane motorovej nafty, vykurovacích olejov pre domácnosti a zmesí plynových olejov); d) ťažké vykurovacie oleje e) alternatívne palivá, ktoré slúžia na rovnaké účely a majú podobné vlastnosti, čo sa týka horľavosti a nebezpečenstva pre životné prostredie, ako výrobky uvedené v písmenách a) až d)	—	2 500	25 000
35. Bezvodý amoniak	7664-41-7	50	200
36. Fluorid boritý	7637-07-2	5	20
37. Sírovodík	7783-06-4	5	20
38. Piperidín	110-889-4	50	200
39. Bis(2-dimetylaminoetyl) (metyl)amín	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Etylhexyloxy)propylamín	5397-31-9	50	200
41. Zmesi (*) chlórnanu sodného klasifikované v kategórii akútnej nebezpečnosti pre vodné prostredie 1 [H400], ktoré obsahujú menej ako 5 % aktívneho chlóru a nie sú klasifikované v rámci žiadnej z iných kategórií nebezpečnosti v časti 1 prílohy I.		200	500

(*) Za podmienky, že zmes by za neprítomnosti chlórnanu sodného nebola klasifikovaná v kategórii akútnej nebezpečnosti pre vodné prostredie 1 [H400].

Stĺpec 1	Číslo CAS (1)	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
42. Propylamín (pozri poznámku 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butyl-akrylát (pozri poznámku 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metylbut-3-énitril (pozri poznámku 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyl-1,3,5,-2-thión (Dazomet) (pozri poznámku 21)	533-74-4	100	200
46. Metylakrylát (pozri poznámku 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metylpyridín (pozri poznámku 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bróm-3-chlóropropán (pozri poznámku 21)	109-70-6	500	2 000

(1) Číslo CAS sa uvádza iba na účel identifikácie.

POZNÁMKY K PRÍLOHE I

- Látky a zmesi sa klasifikujú v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008.
- Zmesi sa považujú za rovnocenné s čistými látkami za predpokladu, že sú v rámci obmedzení koncentrácie stanovených podľa ich vlastností v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008 alebo jeho najnovšou úpravou prispôbením sa technickému pokroku, pokiaľ percentuálne zloženie alebo iný opis nie je výslovne uvedený.
- Kvalifikačné množstvá stanovené v predchádzajúcom texte sa vzťahujú na každý podnik.

Množstvá, ktoré je potrebné zohľadniť pri uplatňovaní príslušných článkov, sú maximálne množstvá, ktoré sú prítomné alebo pravdepodobne môžu byť prítomné v ktoromkoľvek okamihu. Nebezpečné látky prítomné v podniku len v množstve, ktoré sa rovná alebo je menšie ako 2 % príslušného kvalifikačného množstva, sa neberú do úvahy na účely výpočtu celkového prítomného množstva, ak je ich umiestnenie v rámci podniku také, že nemôžu vyvolať závažnú haváriu v inej časti tohto podniku.

- V prípade potreby sa uplatňujú tieto pravidlá sčítavania nebezpečných látok alebo kategórií nebezpečných látok:

V prípade podniku, v ktorom nie je prítomná žiadna jednotlivá nebezpečná látka v množstve, ktoré je väčšie alebo rovné ako príslušné kvalifikačné množstvo, sa použije nasledujúce pravidlo na určenie toho, či sa na podnik vzťahujú príslušné požiadavky tejto smernice.

Smernica sa uplatňuje na podniky vyššej úrovne, ak súčet:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ je väčší alebo rovný } 1,$$

kde q_x = množstvo nebezpečnej látky x (alebo nebezpečných látok tej istej kategórie) podľa časti 1 alebo časti 2 tejto prílohy,

a Q_{UX} = príslušné kvalifikačné množstvo pre nebezpečnú látku alebo kategóriu x zo stĺpca 3 časti 1 alebo zo stĺpca 3 časti 2 tejto prílohy.

Táto smernica sa uplatňuje na podniky nižšej úrovne, ak súčet:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ je väčší alebo rovný } 1,$$

kde q_x = množstvo nebezpečnej látky x (alebo nebezpečných látok tej istej kategórie) podľa časti 1 alebo časti 2 tejto prílohy,

a Q_{LX} = príslušné kvalifikačné množstvo pre nebezpečnú látku alebo kategóriu x zo stĺpca 2 časti 1 alebo zo stĺpca 2 časti 2 tejto prílohy.

Toto pravidlo sa používa na posúdenie nebezpečnosti pre zdravie, fyzikálnej nebezpečnosti a nebezpečnosti pre životné prostredie. Preto sa musí použiť trikrát:

- a) na sčítanie nebezpečných látok a zmesí uvedených v časti 2 a zahrnutými do kategórie akútna toxicita 1, 2 alebo 3 (inhalačná expozícia) alebo toxicita pre špecifické cieľové orgány (STOT SE) kategórii 1 s nebezpečnými látkami zahrnutými do oddielu H: položky H1 až H3 časti 1;
- b) na sčítanie nebezpečných látok uvedených v časti 2, ktoré sú výbušniny, horľavé plyny, horľavé aerosóly, oxidujúce plyny, horľavé kvapaliny, samovoľne reagujúce látky a zmesi, organické peroxidy, samozápalné kvapaliny a tuhé látky, oxidujúce kvapaliny a tuhé látky s nebezpečnými látkami zahrnutými do oddielu P: položky P1 až P8 časti 1;
- c) na sčítanie nebezpečných látok uvedených v časti 2 zahrnutých do nebezpečných pre vodné prostredie, v kategórii akútnej nebezpečnosti 1, chronickej nebezpečnosti 1 alebo chronickej nebezpečnosti 2 spolu s nebezpečnými látkami zahrnutými do oddielu E: položiek E1 a E2 časti 1.

Príslušné ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú, ak ktorýkoľvek zo súčtov získaných podľa a), b) alebo c) je väčší alebo rovný 1.

5. V prípade nebezpečných látok, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie (ES) č. 1272/2008, vrátane odpadu, ale ktoré sú napriek tomu prítomné alebo pravdepodobne môžu byť prítomné v podniku a ktoré majú alebo pravdepodobne môžu mať za podmienok v podniku rovnocenné vlastnosti z hľadiska potenciálu závažnej havárie, sa tieto látky a zmesi dočasne priradia k najpresnejšie zodpovedajúcej kategórii alebo menovanej nebezpečnej látke patriacej do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
6. V prípade nebezpečných látok s vlastnosťami, ktoré vedú k viac ako jednej klasifikácii, sa na účely tejto smernice uplatnia najnižšie kvalifikačné množstvá. Na uplatnenie pravidla v poznámke 4 sa však použije najnižšie kvalifikačné množstvo pre každú skupinu z kategórií v poznámkach 4a), 4b) a 4c) zodpovedajúce príslušnej klasifikácii.
7. Nebezpečné látky zahrnuté do kategórie akútnej toxicity kategórie 3 orálnou expozíciou (H 301) patria pod zápis H2 akútna toxicita v tých prípadoch, keď nemožno odvodiť klasifikáciu akútnej inhalačnej toxicity ani klasifikáciu akútnej dermálnej toxicity, napríklad v dôsledku nedostatku presvedčivých údajov o inhalačnej a dermálnej toxicite.
8. Trieda nebezpečnosti Výbušniny zahŕňa výbušné výrobky (pozri oddiel 2.1 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1272/2008). Ak je známe množstvo výbušnej látky alebo zmesi obsiahnuté vo výrobku, na účely tejto smernice sa zohľadní toto množstvo. Ak množstvo výbušnej látky alebo zmesi obsiahnuté vo výrobku nie je známe, na účely tejto smernice sa za výbušninu považuje celý výrobok.
9. Testovanie výbušných vlastností látok a zmesí je nevyhnutné len vtedy, ak sa pomocou skriningového postupu podľa dodatku 6 časti 3 Odporúčanií OSN pre prepravu nebezpečných tovarov, Príručka pre testy a kritériá (ďalej len „Príručka OSN pre testy a kritériá“) ⁽¹⁾ identifikuje ako látka alebo zmes s potenciálne výbušnými vlastnosťami.
10. Ak sú výbušniny podtriedy 1.4 vybalené alebo opätovne zabalené, musia sa zaradiť do položky P1a, pokiaľ sa nedokáže, že nebezpečnosť stále zodpovedá podtriede 1.4 v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008.
- 11.1. Horľavé aerosóly sa klasifikujú v súlade so smernicou Rady 75/324/EHS z 20. mája 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa aerosólových rozprašovačov ⁽²⁾ (smernica o aerosólových rozprašovačoch). „Mimoriadne horľavé“ a „horľavé“ aerosóly podľa smernice 75/324/EHS zodpovedajú horľavým aerosólom kategórie 1 a kategórie 2 nariadenia (ES) č. 1272/2008.
- 11.2. Táto položka sa môže použiť iba vtedy, ak sa preukáže, že aerosólový rozprašovač neobsahuje horľavé plyny kategórie 1 alebo 2, ani horľavé kvapaliny kategórie 1.

⁽¹⁾ Viac usmernení v súvislosti s možnosťou nevykonať test možno nájsť v opise metódy A.14, pozri nariadenie Rady (ES) č. 440/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) (Ú. v. EÚ L 142, 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 147, 9.6.1975, s. 40.

12. Podľa bodu 2.6.4.5 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1272/2008 sa kvapaliny s teplotou vzplanutia viac ako 35 °C nemusia klasifikovať v kategórii 3, ak sa dosiahli negatívne výsledky v teste neprerušenej horľavosti L.2, podľa Príručky OSN pre testy a kritériá, časti III oddielu 32. Neplatí to však pri zhoršených podmienkach, ako je vysoká teplota alebo tlak, a z tohto dôvodu sa takéto kvapaliny zahŕňajú do tejto položky.

13. Dusičnan amónny (5 000/10 000): hnojivá schopné samovoľného rozkladu

Vzťahuje sa to na zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho (zmiešané/kombinované hnojivá obsahujúce dusičnan amónny s fosforečnanom a/alebo uhličitanom draselným), ktoré sú schopné samovoľného rozkladu podľa „žľabovej skúšky“ OSN (pozri príručku OSN pre testy a kritériá, časť III, pododdiel 38.2) a v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

— 15,75 hmotnostných %⁽¹⁾ až 24,5 hmotnostných %⁽²⁾ a ktoré neobsahujú spolu viac ako 0,4 % horľavých/organických materiálov alebo ktoré spĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 z 13. októbra 2003 o hnojivách⁽³⁾,

— najviac 15,75 hmotnostných %, bez obmedzenia obsahu horľavých materiálov.

14. Dusičnan amónny (1 250/5 000): kvalita hnojív

Vzťahuje sa to na jednozložkové hnojivá na báze dusičnanu amónneho a zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho, ktoré spĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu (ES) č. 2003/2003 a v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

— viac ako 24,5 hmotnostných % s výnimkou zmesí jednozložkových hnojív na báze dusičnanu amónneho s dolomitom, vápencom a/alebo uhličitanom vápenatým s čistotou aspoň 90 %,

— viac ako 15,75 hmotnostných % v prípade zmesí dusičnanu amónneho a síranu amónneho,

— viac ako 28 hmotnostných %⁽⁴⁾ v prípade zmesí jednozložkových hnojív na báze dusičnanu amónneho s dolomitom, vápencom a/alebo uhličitanom vápenatým s čistotou aspoň 90 %.

15. Dusičnan amónny (350/2 500): technický

Vzťahuje sa to na dusičnan amónny a zmesi dusičnanu amónneho, v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

— 24,5 hmotnostných % až 28 hmotnostných % a ktoré neobsahujú viac ako 0,4 % horľavých látok,

— viac ako 28 hmotnostných % a ktoré neobsahujú viac ako 0,2 % horľavých látok.

Vzťahuje sa to aj na vodné roztoky dusičnanu amónneho, v ktorých je koncentrácia dusičnanu amónneho väčšia ako 80 hmotnostných %.

16. Dusičnan amónny (10/50): materiál „off-spec“ (bližšie neurčený) a hnojivá, ktoré neprejdú testom šírenia výbuchu

Vzťahuje sa to na:

— materiál vyradený počas výrobného procesu a na dusičnan amónny a zmesi dusičnanu amónneho, jednozložkové hnojivá na báze dusičnanu amónneho a zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho uvedené v poznámkach 14 a 15, ktoré koncový používateľ vracia alebo vrátil výrobcovi, ktoré sa vracajú alebo sa vrátia na dočasné uskladnenie alebo spracovateľskému podniku na prepracovanie, recykláciu alebo spracovanie na bezpečné používanie, pretože už nezodpovedajú špecifikáciám v poznámkach 14 a 15,

— hnojivá uvedené v poznámke 13 prvej zarážke a poznámke 14 k tejto prílohe, ktoré nespĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu (ES) č. 2003/2003.

17. Dusičnan draselný (5 000/10 000)

Vzťahuje sa to na tie kombinované hnojivá na báze dusičnanu draselného (vo forme perličiek alebo granúl), ktoré majú rovnaké nebezpečné vlastnosti ako čistý dusičnan draselný.

⁽¹⁾ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 15,75 hmotnostných % zodpovedá 45 % dusičnanu amónneho.

⁽²⁾ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 24,5 hmotnostných % zodpovedá 70 % dusičnanu amónneho.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 28 hmotnostných % zodpovedá 80 % dusičnanu amónneho.

18. Dusičnan draselný (1 250/5 000)

Vzťahuje sa to na tie kombinované hnojivá na báze dusičnanu draselného (v kryštalickej forme), ktoré majú rovnaké nebezpečné vlastnosti ako čistý dusičnan draselný.

19. Upravený bioplyn

Na účely uplatňovania tejto smernice sa upravený bioplyn môže klasifikovať podľa položky 18 časti 2 prílohy I, ak bol spracovaný v súlade s platnými normami pre vyčistený a upravený bioplyn so zaručením rovnakej kvality akú má zemný plyn vrátane obsahu metánu a pokiaľ obsahuje najviac 1 % kyslíku.

20. Polychlórované dibenzofurány a polychlórované dibenzodioxíny

Množstvo polychlórovaných dibenzofuránov a polychlórovaných dibenzodioxínov sa vypočíta pomocou týchto faktorov:

Faktory toxické ekvivalencie (TEF) – WHO 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa.)

Zdroj – Van den Berg a kol.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds.

21. V prípadoch, kde je táto nebezpečná látka zahrnutá do kategórie P5a horľavá kvapalina alebo P5b horľavá kvapalina, uplatňujú sa na účely tejto smernice najnižšie kvalifikačné množstvá.

PRÍLOHA II

Minimálne údaje a informácie, ktoré treba zohľadniť v bezpečnostnej správe uvedenej v článku 10

1. Informácie o systéme riadenia a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu závažných havárií.

Táto informácia obsahuje prvky uvedené v prílohe III.

2. Prezentácia prostredia podniku:

- a) opis podniku a jeho prostredia vrátane zemepisného umiestnenia, meteorologických, geologických a hydrografických podmienok a prípadne jeho histórie;
- b) identifikovanie zariadení a ostatných činností podniku, ktoré by mohli predstavovať nebezpečenstvo vzniku závažnej havárie;
- c) na základe dostupných informácií identifikácia susedných podnikov, ako aj ďalších pracovísk, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oblastí a vývoja, ktoré by mohli byť zdrojom alebo zvýšiť riziko vzniku závažnej havárie a domino efektu, alebo by mohli zhoršiť ich následky;
- d) opis oblastí, v ktorých môže dôjsť k závažnej havárii.

3. Opis zariadenia:

- a) opis hlavných činností a produktov častí podniku, ktoré sú dôležité z hľadiska bezpečnosti, zdrojov rizika závažnej havárie a podmienok, pri ktorých by mohlo dôjsť k takejto závažnej havárii, spolu s opisom navrhovaných preventívnych opatrení;
- b) opis procesov, najmä prevádzkových metód; podľa potreby s prihliadnutím na dostupné informácie o osvedčených postupoch;
- c) opis nebezpečných látok:
 - i) zoznam nebezpečných látok vrátane:
 - identifikácie nebezpečných látok: chemický názov, číslo CAS, názov podľa nomenklatúry IUPAC,
 - maximálneho množstva prítomných chemických látok alebo chemických látok pravdepodobne prítomných;
 - ii) fyzikálne, chemické a toxikologické vlastnosti a nebezpečnosť, ktorú okamžite aj s oneskorením predstavujú pre ľudské zdravie a životné prostredie;
 - iii) fyzikálne a chemické správanie pri bežných podmienkach používania alebo pri predvídateľných podmienkach havárie.

4. Určenie a analýza rizík havárie a metódy prevencie:

- a) podrobný opis možných scenárov závažnej havárie a ich pravdepodobnosť alebo podmienky vzniku vrátane zhrnutia udalostí, ktoré môžu zohrávať významnú úlohu pri spustení každého z týchto scenárov, bez ohľadu na to, či sú príčiny z hľadiska zariadenia interné alebo externé, najmä vrátane:
 - i) prevádzkových príčin;
 - ii) externých príčin, napríklad akými sú príčiny v súvislosti s domino efektom, podnikmi, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oblasťami a vývojom, ktoré by mohli spôsobiť závažnú haváriu alebo zvýšiť jej riziko alebo zhoršiť jej následky;
 - iii) prirodzených príčin, napríklad zemetrasenia alebo povodne;
- b) posúdenie rozsahu a závažnosti následkov identifikovaných závažných havárií vrátane máp, snímok alebo prípadne zodpovedajúce opisy poukazujúce na oblasti, ktoré môžu byť zasiahnuté haváriami v podniku;

- c) prehľad minulých havárií a nehôd s rovnakými použitými látkami a procesmi, zohľadnenie získaných poznatkov a výslovný odkaz na konkrétne opatrenia prijaté s cieľom predchádzať takýmto haváriám;
 - d) opis technických parametrov a vybavenia, ktoré sa používajú na zaistenie bezpečnosti zariadení.
5. Opatrenia na ochranu a zásahy s cieľom obmedziť následky závažnej havárie:
- a) opis zariadení inštalovaných v podniku na obmedzenie následkov závažných havárií na ľudské zdravie a životné prostredie, napríklad vrátane systémov detekcie/ochrany, technických prístrojov na obmedzenie rozsahu náhodných únikov (vrátane rozstreku vody, parných bariér, havarijných záchytných nádrží alebo zberných nádrží, uzatváracích ventilov, systémov inertizácie, požiarnych nádrží);
 - b) organizácia poplachu a zásahov;
 - c) opis interných a externých zdrojov, ktoré možno mobilizovať;
 - d) popis všetkých technických a netechnických opatrení, ktoré sú významné z hľadiska zníženia dôsledkov závažnej havárie.
-

PRÍLOHA III

Informácie uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 10 o bezpečnostnom riadiacom systéme a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu závažných havárií

Na účely vykonávania bezpečnostného riadiaceho systému prevádzkovateľa sa zohľadňujú tieto prvky:

- a) bezpečnostný riadiaci systém musí byť primeraný nebezpečnosti, priemyselným činnostiam a zložitosti organizácie podniku a musí byť založený na hodnotení rizík; mal by obsahovať všeobecnú časť, ktorá obsahuje organizačnú štruktúru, povinnosti, prax, postupy, procesy a zdroje na stanovenie a vykonávanie programu prevencie závažných havárií (ďalej len „PPZH“);
- b) v rámci bezpečnostného riadiaceho systému je potrebné riešiť tieto otázky:
- i) organizácia a zamestnanci – úlohy a povinnosti zamestnancov zapojených do riadenia rizík vzniku závažných havárií na všetkých úrovniach organizácie spolu s opatreniami prijatými na zvýšenie informovanosti o nutnosti nepretržitého zlepšovania. Identifikácia potrieb v oblasti odbornej prípravy takýchto zamestnancov a zabezpečenie takto určenej odbornej prípravy. Zapojenie zamestnancov a zamestnancov subdodávateľov, ktorí pracujú v podniku, ktorí sú dôležití z hľadiska bezpečnosti;
 - ii) určenie a vyhodnotenie hlavných nebezpečenstiev – prijatie a vykonávanie postupov na systematické určovanie nebezpečnosti vyplývajúcej zo závažných havárií pri bežnej alebo mimoriadnej prevádzke podľa okolností vrátane subdodávateľských činností a posúdenie jej pravdepodobnosti a závažnosti;
 - iii) prevádzková kontrola – prijatie a vykonávanie postupov a pokynov na bezpečnú prevádzku vrátane údržby procesov a zariadení, systémov včasného varovania a na dočasné zastavenie prevádzky; s prihliadnutím na dostupné informácie o osvedčených postupoch monitorovania a riadenia s cieľom zníženia nebezpečenstva zlyhania systému; riadenie rizík súvisiacich so starutím zariadení nainštalovaných v podniku a koróziou; zoznam zariadení podniku, stratégie a metodológie monitorovania a riadenia stavu zariadení; príslušné následné opatrenia a akékoľvek potrebné protiopatrenia;
 - iv) riadenie zmien – prijatie a vykonávanie postupov na plánovanie zmien existujúcich zariadení, procesov alebo skladovacích zariadení alebo na navrhovanie nových;
 - v) havarijné plánovanie – prijímanie a vykonávanie postupov na určenie predvídateľných havarijných situácií pomocou systematickej analýzy, na vypracovanie, preskúšanie a revíziu havarijných plánov pre prípady mimoriadnych udalostí a na zabezpečenie osobitnej odbornej prípravy dotknutých zamestnancov. Uvedená odborná príprava sa poskytuje všetkým zamestnancom pracujúcim v podniku vrátane príslušných zamestnancov subdodávateľov;
 - vi) monitorovanie plnenia – prijatie a vykonávanie postupov na priebežné posudzovanie plnenia cieľov stanovených prevádzkovateľom v oblasti PPZH a jeho bezpečnostnom riadiacom systéme a mechanizmov vyšetrovania a prijímania nápravných opatrení v prípade neplnenia. Tieto postupy sa vzťahujú na systém prevádzkovateľa na oznamovanie závažných havárií alebo prípadov bezprostrednej hrozby závažnej havárie, a najmä tých, pri ktorých zlyhali ochranné opatrenia, a na ich vyšetrovanie a následné opatrenia na základe poznatkov. Postupy by mohli zahŕňať aj ukazovatele výkonu, akými sú napríklad ukazovatele výkonu v oblasti bezpečnosti (SPI) a/alebo iné relevantné ukazovatele;
 - vii) audit a hodnotenie – prijatie a vykonávanie postupov periodického a systematického hodnotenia PPZH a účinnosti a vhodnosti bezpečnostného riadiaceho systému; dokumentované preskúmanie programu a bezpečnostného riadiaceho systému a ich aktualizácia vyšším manažmentom vrátane zváženía a začlenenia potrebných zmien uvedených v rámci auditu a hodnotenia.

PRÍLOHA IV

Údaje a informácie, ktoré musia obsahovať havarijné plány uvedené v článku 12

1. Vnútorne havarijné plány:

- a) Mená alebo funkcie osôb oprávnených na nastavenie havarijných postupov a osoby zodpovednej za riadenie a koordináciu zmierňujúcich opatrení na pracovisku.
- b) Meno alebo funkcia kontaktnej osoby, ktorá zodpovedá za vonkajší havarijný plán.
- c) V prípade predvídateľných podmienok alebo udalostí, ktoré by mohli byť významné z hľadiska vzniku závažnej havárie, popis opatrenia, ktoré by malo byť prijaté s cieľom kontrolovať podmienky alebo udalosti a obmedziť ich následky, vrátane opisu dostupného bezpečnostného vybavenia a prostriedkov.
- d) Opatrenia na obmedzenie rizík pre osoby na pracovisku vrátane spôsobov vydávania výstrah a očakávaného správania osôb po vydaní výstrahy.
- e) Opatrenia na zabezpečenie včasného varovania orgánu zodpovedného za aktiváciu vonkajšieho havarijného plánu v prípade havárie, typ informácií, ktoré by mali byť uvedené v počiatočnom varovaní, a opatrenia na poskytnutie podrobnejších informácií, keď budú k dispozícii.
- f) V prípade potreby opatrenia na prípravu personálu na činnosti, ktorých vykonávanie sa bude od neho očakávať, a podľa potreby koordinácia tejto činnosti so záchranými službami nepatriacimi podniku.
- g) Opatrenia na poskytnutie pomoci pri zmierňovaní následkov mimo podniku.

2. Vonkajšie havarijné plány:

- a) Mená alebo funkcie osôb oprávnených zahájiť havarijné postupy a osôb oprávnených riadiť a koordinovať opatrenia mimo podniku.
 - b) Opatrenia na získanie včasného varovania pred haváriou a poplašné a výstražné postupy.
 - c) Opatrenia na koordináciu prostriedkov potrebných na vykonanie vonkajšieho havarijného plánu.
 - d) Opatrenia na poskytnutie pomoci pri zmierňovaní následkov v podniku.
 - e) Opatrenia na zmierňovanie následkov mimo podniku vrátane opatrení potrebných na zvládnutie možných scenárov závažných havárií uvedených v bezpečnostnej správe a vzhľadom k možným domino efektom vrátane tých, ktoré by mali vplyv na životné prostredie.
 - f) Opatrenia na poskytnutie osobitných informácií verejnosti a všetkým susedným podnikom alebo pracoviskám, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, v súlade s článkom 9, ktoré sa týkajú havárie a žiaduceho správania.
 - g) Opatrenia na poskytnutie informácií záchraným službám iných členských štátov v prípade závažnej havárie s možnými cezhraničnými účinkami.
-

PRÍLOHA V

Informácie pre verejnosť podľa článku 14 ods. 1 a článku 14 ods. 2 písm. a)

ČASŤ 1

V prípade všetkých podnikov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica:

1. Meno alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplná adresa príslušného podniku.
2. Potvrdenie, že podnik sa riadi predpismi a/alebo správnymi opatreniami na vykonávanie tejto smernice a že oznámenie podľa článku 7 ods. 1 alebo bezpečnostná správa podľa článku 10 ods. 1 boli predložené príslušnému orgánu.
3. Jednoduché vysvetlenie, aká činnosť alebo činnosti sa vykonávajú v podniku.
4. Všeobecné názvy alebo v prípade nebezpečných látok, na ktoré sa vzťahuje časť 1 prílohy I, druhové názvy alebo klasifikácia nebezpečnosti príslušných nebezpečných látok používaných v podniku, ktoré by mohli mať za následok vznik závažnej havárie, s jednoduchým uvedením ich základných nebezpečných vlastností.
5. Všeobecné informácie o tom, ako bude dotknutá verejnosť v prípade potreby varovaná; zodpovedajúce informácie o vhodnom správaní v prípade závažnej havárie alebo odkaz na miesto, kde sú tieto informácie prístupné v elektronickej podobe.
6. Dátum poslednej prehliadky v podniku v súlade s článkom 20 ods. 4 alebo odkaz na miesto, kde sú uvedené informácie prístupné v elektronickej podobe; informácie o tom, kde možno na požiadanie získať podrobnejšie informácie o kontrole a súvisiacom pláne kontrol v súlade s požiadavkami článku 22.
7. Podrobnosti o tom, kde možno získať ďalšie relevantné informácie, v súlade s požiadavkami článku 22.

ČASŤ 2

V prípade podnikov vyššej úrovne okrem informácií uvedených v časti 1 tejto prílohy aj:

1. Všeobecné informácie týkajúce sa povahy nebezpečnosti závažnej havárie vrátane jej možných účinkov na ľudské zdravie a životné prostredie a súhrnných údajov o hlavných typoch scenárov závažných havárií a kontrolných opatreniach na ich riešenie.
2. Doklad, že prevádzkovateľ má povinnosť vykonať zodpovedajúce opatrenia v podniku, najmä zabezpečiť kontakt so záchrannými službami, s cieľom zvládnuť závažnú haváriu a minimalizovať jej účinky.
3. Príslušné informácie z vonkajšieho havarijného plánu, ktorý bol vypracovaný s cieľom zvládnuť akékoľvek účinky havárie mimo podniku. Mal by zahŕňať odporúčania, ako dodržiavať pokyny alebo príkazy záchranných služieb v čase havárie.
4. V prípade potreby informácie o tom, či sa podnik nachádza v blízkosti územia iného členského štátu a existuje možnosť vzniku závažnej havárie s cezhraničnými účinkami podľa Dohovoru Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií.

PRÍLOHA VI

Kritériá hlásenia závažnej havárie Komisii podľa článku 18 ods. 1

- I. Každá závažná havária podľa odseku 1 alebo havária, ktorá má aspoň jeden z následkov uvedených v odsekoch 2, 3, 4 a 5, sa musí oznámiť Komisii.
1. Dotknuté nebezpečné látky
Akýkoľvek požiar alebo výbuch alebo náhodný únik nebezpečnej látky v množstve minimálne 5 % z kvalifikačného množstva stanoveného v stĺpci 3 časti 1 alebo v stĺpci 3 časti 2 prílohy I.
 2. Zranenie osôb a poškodenie nehnuteľností:
 - a) smrť;
 - b) zranenie šiestich osôb v podniku a ich hospitalizácia minimálne na 24 hodín;
 - c) hospitalizácia jednej osoby mimo podniku minimálne na 24 hodín;
 - d) poškodenie a znefunkčnenie obydlia(-í) mimo podniku v dôsledku havárie;
 - e) evakuácia alebo obmedzenie pohybu osôb počas viac ako 2 hodín (osoby × hodiny): ak je hodnota aspoň 500;
 - f) prerušenie dodávky pitnej vody, elektrickej energie, plynu alebo telefonického spojenia počas viac ako 2 hodín (osoby × hodiny): ak je hodnota aspoň 1 000.
 3. Bezprostredné poškodenie životného prostredia:
 - a) trvalé alebo dlhodobé poškodenie suchozemských biotopov:
 - i) 0,5 ha alebo viac biotopu významného z hľadiska životného prostredia, ktorý je chránený právnymi predpismi;
 - ii) 10 alebo viac hektárov rozšírenejšieho biotopu vrátane poľnohospodárskej pôdy;
 - b) značné alebo dlhodobé poškodenie sladkovodných a morských biotopov:
 - i) 10 km alebo viac rieky alebo kanála;
 - ii) 1 ha alebo viac jazera alebo rybníka;
 - iii) 2 ha alebo viac ústia;
 - iv) 2 ha alebo viac pobrežia alebo otvoreného mora;
 - c) závažné poškodenie vodonosnej vrstvy alebo podzemných vôd:
1 ha alebo viac.
 4. Poškodenie majetku:
 - a) poškodenie majetku v podniku: aspoň 2 000 000 EUR;
 - b) poškodenie majetku mimo podniku: aspoň 500 000 EUR.
 5. Poškodenie v cezhraničnom meradle
Každá závažná havária s prítomnosťou nebezpečných látok s následkami mimo územia dotknutého členského štátu.
- II. Komisii by sa mali oznámiť havárie alebo prípady bezprostrednej hrozby havárie, ktoré členské štáty považujú za technicky zaujímavé z hľadiska prevencie závažných havárií a obmedzenia ich následkov, a ktoré nespĺňajú vyššie uvedené kvantitatívne kritériá.

PRÍLOHA VII

TABUĽKA ZHODY

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 ods. 1 prvý pododsek	článok 2 ods. 1 a článok 3 ods. 2 a 3
článok 2 ods. 1 druhý pododsek	článok 3 ods. 12
článok 2 ods. 2	—
článok 3 ods. 1	článok 3 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 3 ods. 8
článok 3 ods. 3	článok 3 ods. 9
článok 3 ods. 4	článok 3 ods. 10
článok 3 ods. 5	článok 3 ods. 13
článok 3 ods. 6	článok 3 ods. 14
článok 3 ods. 7	článok 3 ods. 15
článok 3 ods. 8	článok 3 ods. 16
—	článok 3 ods. 2 až 7, článok 3 ods. 11 a 12 a článok 3 ods. 17 až 19
článok 4	článok 2 ods. 2 prvý pododsek písm. a) až f) a h)
—	článok 2 ods. 2 prvý pododsek písm. g) a článok 2 ods. 2 druhý pododsek
—	článok 4
článok 5	článok 5
článok 6 ods. 1	článok 7 ods. 2
článok 6 ods. 2 písm. a) až g)	článok 7 ods. 1 písm. a) až g)
článok 6 ods. 3	článok 7 ods. 3
článok 6 ods. 4	článok 7 ods. 4 písm. a) až c)
—	článok 7 ods. 4 písm. d)
článok 7 ods. 1	článok 8 ods. 1
—	článok 8 ods. 2 písm. a) a b)
článok 7 ods. 1a	článok 8 ods. 2 písm. a)
článok 7 ods. 2	článok 8 ods. 5
článok 7 ods. 3	—
—	článok 8 ods. 3
—	článok 8 ods. 4
—	článok 8 ods. 5
článok 8 ods. 1 a 2	článok 9 ods. 1 a 2

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
—	článok 9 ods. 2
článok 9 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 9 ods. 2 prvý pododsek	článok 10 ods. 2
článok 9 ods. 2 druhý pododsek	—
článok 9 ods. 3	článok 10 ods. 3
článok 9 ods. 4	článok 10 ods. 6
článok 9 ods. 5	článok 10 ods. 5
článok 9 ods. 6	—
—	článok 10 ods. 4
článok 10	článok 11
článok 11 ods. 1 písm. a) a b)	článok 12 ods. 1 písm. a) a b) a článok 12 ods. 2
článok 11 ods. 1 písm. c)	článok 12 ods. 1 písm. c)
článok 11 ods. 2	článok 12 ods. 3
článok 11 ods. 3	článok 12 ods. 4 a 5
článok 11 ods. 4	článok 12 ods. 6 prvý pododsek
článok 11 ods. 4a	článok 12 ods. 6 druhý pododsek
článok 11 ods. 5	článok 12 ods. 7
článok 11 ods. 6	článok 12 ods. 8
článok 12 ods. 1 prvý pododsek	článok 13 ods. 1
článok 12 ods. 1 druhý pododsek	článok 13 ods. 2
článok 12 ods. 1a	—
článok 12 ods. 2	článok 13 ods. 3
—	článok 13 ods. 4
článok 13 ods. 1 prvý pododsek	článok 14 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 14 ods. 2 druhý pododsek druhá veta
článok 13 ods. 1 druhý pododsek prvá a tretia veta	článok 14 ods. 2 druhý pododsek posledná veta
článok 13 ods. 1 druhý pododsek druhá veta	článok 14 ods. 1
článok 13 ods. 1 tretí pododsek	článok 14 ods. 2 druhý pododsek prvá veta
—	článok 14 ods. 1 druhá veta
článok 13 ods. 2	článok 14 ods. 3
článok 13 ods. 3	článok 14 ods. 4
článok 13 ods. 4 prvá veta	článok 14 ods. 2 písm. b)
článok 13 ods. 4 druhá a tretia veta	článok 22 ods. 3 prvý a druhý pododsek
článok 13 ods. 5	článok 15 ods. 1
článok 13 ods. 6	článok 14 ods. 2 písm. c)

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
—	článok 15 ods. 2 až 7
článok 14 ods. 1	článok 16
článok 14 ods. 2	článok 17
článok 15 ods. 1 písm. a) až d)	článok 18 ods. 1 písm. a) až d) a článok 18 ods. 2 prvý pododsek
článok 15 ods. 2 prvý pododsek	článok 18 ods. 1 písm. e) a článok 18 ods. 3
článok 15 ods. 2 druhý pododsek	článok 18 ods. 2 druhý pododsek
článok 15 ods. 3	článok 18 ods. 4
článok 16	článok 6 ods. 1
—	článok 6 ods. 2 a 3
článok 17	článok 19
článok 18 ods. 1	článok 20 ods. 1 a 2
článok 18 ods. 2 písm. a)	článok 20 ods. 4
článok 18 ods. 2 písm. b) a c)	článok 20 ods. 7
článok 18 ods. 3	článok 20 ods. 11
—	článok 20 ods. 3, 5, 6, 8, 9 a 10
článok 19 ods. 1	článok 21 ods. 1
článok 19 ods. 1a prvý pododsek	článok 21 ods. 3 prvý pododsek
článok 19 ods. 1a druhý pododsek	článok 21 ods. 3 druhý pododsek
článok 19 ods. 2 prvý pododsek	článok 21 ods. 4
článok 19 ods. 2 druhý pododsek	článok 21 ods. 6
článok 19 ods. 3	článok 21 ods. 7
—	článok 21 ods. 5
článok 19 ods. 4	článok 21 ods. 2
článok 20 ods. 1 prvý pododsek	článok 22 ods. 1
článok 20 ods. 1 druhý pododsek	článok 22 ods. 2
článok 20 ods. 2	—
—	článok 23
—	článok 24
článok 21 ods. 1	článok 25
článok 21 ods. 2	článok 21 ods. 5
článok 22	článok 27
článok 23	článok 32
článok 24	článok 31
článok 25	článok 33

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
článok 26	článok 34
—	článok 26 a články 28 až 30
—	príloha I, úvodné odseky
príloha I, úvod, odseky 1 až 5	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 1 až 3
príloha I, úvod, odseky 6 až 7	—
príloha I, časť 1	príloha I, časť 2
príloha I, časť 1, poznámky k časti 1, poznámky 1 až 6	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 13 až 18
príloha I, časť 1, poznámky k časti 1, poznámka 7	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámka 20
—	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámka 7
príloha I, časť 2	príloha I, časť 1
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 1	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 1, 5 a 6
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 2	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 8 až 10
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 3	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámky 11.1, 11.2 a 12
príloha I, časť 2, poznámky k časti 2, poznámka 4	príloha I, poznámky k prílohe I, poznámka 4
príloha II, časti I až III	príloha II, body 1 až 3
príloha II, časť IV, písm. A	príloha II, bod 4 písm. a)
—	príloha II, bod 4 písm. a) zarážky i) až iii)
príloha II, časť IV, písm. B	príloha II, bod 4 písm. b)
—	príloha II, bod 4 písm. c)
príloha II, časť IV, písm. C	príloha II, bod 4 písm. d)
príloha II, časť V, písm. A až C	príloha II, bod 5 písm. a) až c)
príloha II, časť V, písm. D	—
—	príloha II, bod 5 písm. d)
príloha III, úvodný odsek a písmená a) až b)	príloha III, úvodný odsek a písmeno a) článok 8 ods. 1 a 5
príloha III, písm. c) body i) až iv)	príloha III, písm. b) body i) až iv)
príloha III, písm. c) body v) až vii)	príloha III, písm. b) body v) až vii)
príloha IV	príloha IV
príloha V, bod 1	príloha V, časť 1, bod 1
príloha V, bod 2	—
príloha V, body 3 až 5	príloha V, časť 1, body 2 až 4
príloha V, bod 6	príloha V, časť 2, bod 1
príloha V, body 7 až 8	príloha V, časť 1, bod 5
—	príloha V, časť 1, bod 6
príloha V, body 9 až 10	príloha V, časť 2, body 2 až 3

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
príloha V, bod 11	príloha V, časť 1, bod 7
—	príloha V, časť 2, bod 4
príloha VI, časť I	príloha VI, časť I
príloha VI, časť II	príloha VI, časť II
—	príloha VII